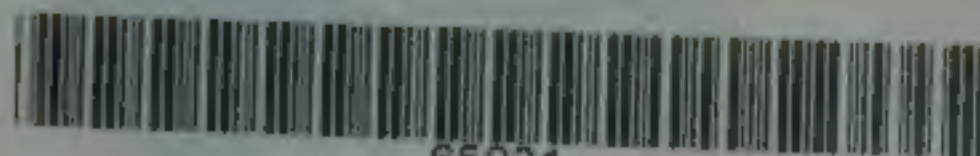

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
DIRECȚIA PERSONAL ȘI ÎNVĂȚĂMÎNT

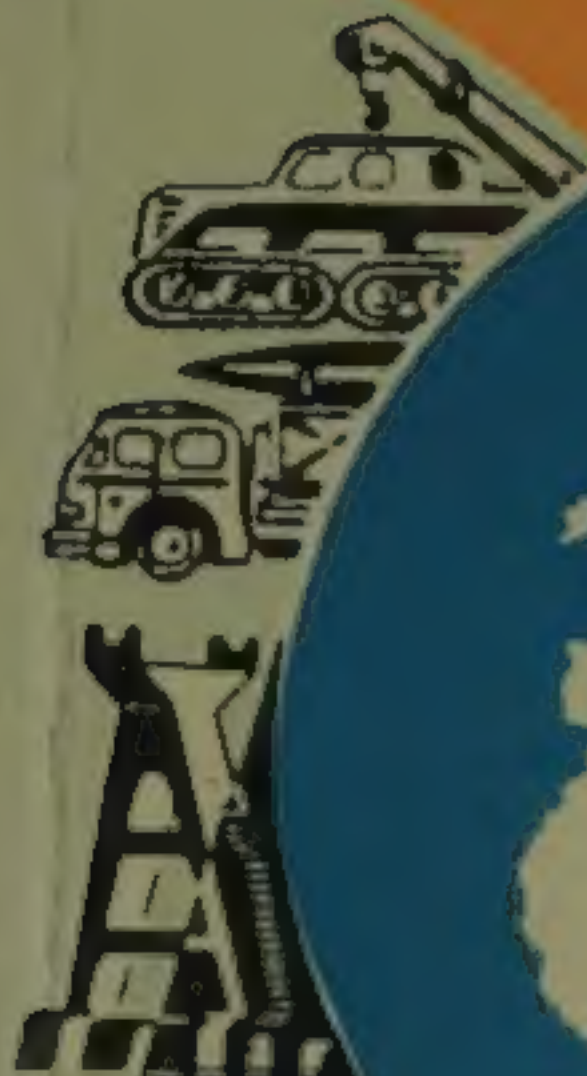
222

D 001453

65031

D 001453

RĂZBOIUL
NEVĂZUT

Traducere de maior CONSTANTIN DOBRE

Coperia executată de E. DRAGOMIR

DIN PARTEA REDACȚIEI

S. I. Ţibac şi N. F. Cisteacov, autorii cărţii „Frontul războiului secret”, apărută la Moscova în 1968, sub îngrijirea Editurii militare a Ministerului Apărării al U. R. S. S., folosind un bogat material faptic şi ilustrativ, pun în lumină pe cititor cu principalele acţiuni întreprinse de serviciile de spionaj capitaliste împotriva statului sovietic, de la apariţia acestuia şi pînă în zilele noastre.

În prima parte a cărţii, intitulată „Etapete războiului secret”, este relevat sprijinul pe care serviciile de spionaj străine l-au acordat elementelor ostile din interior în vederea înlăturării puterii sovietice, cu referiri de detaliu la comploturile ce au fost puse la cale şi mai ales la cel condus de diplomatul englez Lockhart. Unele astfel de activităţi deosebit de periculoase a trebuit să le facă faţă, cu sprijinul tuturor forţelor revoluţionare, Comisia extraordinară pe întreaga Rusie de pe lângă Comitetul comisariilor poporului de luptă cu contrarevoluţia şi sabotajul (CEKA). Referindu-se la aceasta, autorii nu se limitează numai la o prezentare narativă a evenimentelor, ci scot în evidenţă şi unele dintre formele şi metodele de lucru ale CEKA.

În continuare, ei se opresc asupra activităţii desfăşurate de serviciile de spionaj imperialiste şi mai ales de cel hitlerist în perioada premergătoare şi în timpul celui de-al doilea război mondial. Pro-

Acțiunile sunt desfășurate pe mai multe planuri. Astfel, sunt reluate acțiunile de spionaj și diversiune alături din imediată apropiere a frontului, alt și din spatele acestuia ori de pe teritoriul vremelnic ocupat de hitleriști. De asemenea, pe de o parte, se arată procedeele folosite de serviciul de spionaj al Germaniei fasciste, diversitatea și umplutura activității lui, iar pe de altă parte, modul cum organele de securitate sovietice i-au dejucat planurile și intențiile subversive.

Această primă parte a cărții se încheie cu o scurtă trecere în revistă a structurii organizatorice a principalelor servicii de spionaj capitaliste, precum și a direcțiilor activității lor prezente împotriva statelor socialiste.

În partea a doua a cărții — „Tactica conducătorilor războiului secret” — sunt scuse în evidență elemente actuale ale tacticii și strategiei serviciilor de spionaj străine.

S. I. Tîbeo și N. F. Cisteakou se opresc pe larg asupra căilor pe care serviciile de spionaj american, englez, vest-german s-a le utilizează pentru introducerea cadrelor și agenților în U. R. S. S. (trecerea frauduloasă a frontierei, turismul, acoperirea diplomatică etc.), iar modul cum aceștia acționează, inclusiv prin folosirea unor mijloace tehnice, este ilustrat printr-un mare număr de exemple reale.

În încheiere, ei atrag atenția asupra felului în care serviciile de spionaj exploatează diferite trăsături negative ale oamenilor, pentru a-i determina să dezvăluie secretele de stat pe care le cunosc, și prezintă câteva dintre procedeele menite să sporească vigilența în rândul populației.

În ansamblul ei, cartea „Frontul războiului secret” permite cunoașterea anumitor forme și metode ale activității desfășurate de principalele servicii de spionaj capitaliste, fapt ce poate contribui la contracurarea cu mai eficiență a acțiunilor lor.

AVERTISMENT FUNEST

În această seară mohorâtă de noiembrie, la o fereastră a unei clădiri din piața Dzerjinski din Moscova lumina arde mai mult ca de obicei. Este cabinetul anchetatorului Alexandr Vasilievici Gvozdlin din cadrul Comitetului securității statului de pe lângă Consiliul de Miniștri al U. R. S. S. Stînd la birou, el răsfoiește concentrat hîrțile din fața sa și, din cînd în cînd, face diverse însemnări într-un carnet.

Mult, foarte mult a lucrat în acele zile Alexandr Vasilievici. Dar acest lucru este de înțeles dacă se are în vedere faptul că lui i-a revenit sarcina de a deznoda ghemul crimelor comise de trădătorul de patrie Penkovski, agent al serviciilor de spionaj englez și american.

Alexandr Vasilievici se lasă pe spate, închide ochii oboșiți și în minte îi reapar multe din cele ce a aflat și văzut în ultimul timp. Și cazul pe care îl cercetează i se pare a fi încă un avertisment funest despre abjectul război secret dus de imperialiști împotriva statului sovietic în decursul întregii istorii a existenței sale.

Penkovski a fost arestat la 22 octombrie 1962. În trecut, el a slujit în armată, a luptat pe front, ultimul său grad fiind cel de colonel. După trecerea în rezervă, a lucrat mai mulți ani la Comitetul de stat pentru coordonarea activității de studiu și cercetare; în această perioadă, prin natura muncii

sale, s-a întâlnit în mod oficial cu cetățeni străini veniți la Moscova, iar personal s-a deplasat în străinătate în interes de serviciu.

Cînd l-au reținut și l-au introdus în cabinetul anchetatorului, s-a comportat cu aroganță.

— Sînt cetățean cîstit. M-au arestat din greșeală.

Dar nu era o greșeală. Lucrătorii Comitetului securității statului de mult ajunseseră pe urmele lui, îi studiaseră destul de bine conduita și îi cunoșteau activitatea infracțională desfășurată. De altfel, fusese și prins în flagrant. La percheziția domiciliară au fost ridicate mai multe tabele cu cifruri, două aparate de fotografiat „Minox”, un buletin de identitate fals, rolfilme cu pelicule ce conțineau informații cu caracter de spionaj, materiale pentru scriere secretă, instrucțiuni în vederea recepționării transmisiilor prin radio și utilizării cifrului. În afară de aceasta, a fost descoperit un mesaj care încă nu fusese transmis centrului de spionaj: „...Nu am avut posibilitatea, se spunea printre altele în mesaj, să transmit informațiile pregătite, deoarece nu am obținut legătura... Este necesar să intrăm în contact înainte de deplasarea mea în străinătate din noiembrie, pentru a vă transmite toate informațiile pregătite, deoarece nu vreau să le am asupra mea în timpul zborului...”.

În faza inițială a anchetei, Penkovski s-a străduit în fel și chip să iasă din încurcătură: făcea declarații prin care să deruteze ancheta, nu își recunoștea vina etc. El a mărturisit că este agent și a spus că este gata să dea declarații sincere în legătură cu infracțiunile comise numai în fața probelor de necontestat ce i-au fost prezentate de anchetator.

— M-am gîndit mult, am înlăturat frica care mă cuprinsese, teama de răspundere pentru infracțiunile ce le-am comis, și am hotărît să declar totul. Pînă acum nu am relatat decît unele aspecte privind începuturile legăturilor mele cu spionajul străin, întîlnirile cu spionii englezi și americani, informațiile pe care le-am transmis. Vă rog să-mi dați posibilitatea, după cele ce s-au petrecut cu mine, să mă reculeg, urmînd apoi să prezint totul în detaliu.

Documente și materiale de spionaj descoperite în ascunzătoarea din locuința trădătorului de patrie Penkovski.

I s-a dat această posibilitate și Penkovski a început să facă declarații sincere, atât în legătură cu faptele de trădare pe care le comisese, cit și despre acțiunile agentului său de legătură, comerciantul englez Greville Wynne.

Cu Wynne, anchetatorul a făcut cunoștință aproape la fel ca și cu Penkovski. Acest om de afaceri a fost reținut la 2 noiembrie la Budapesta — unde se afla pentru rezolvarea unor probleme ale firmei sale — de către organele de stat maghiare, în baza cererii procurorului general al U.R.S.S. și în conformitate cu tratatul dintre U.R.S.S. și Republica Populară Ungară privind „acordarea de ajutor în probleme de cetățenie, de familie și penale” și predat organelor sovietice ale Comitetului securității statului. La primul interogatoriu, răspunzând la invitația anchetatorului de a relata despre activitatea sa de spionaj împotriva statului sovietic, Wynne a declarat :

— Nu-mi dau seama ce înțelegeți dv. prin activitate de spionaj. În ce mă privește, nu am nici o legătură cu spionajul. Sint comerciant și nici un fel de alte probleme în afara celor comerciale nu mă interesează.

Pină la urmă, el a făcut anumite declarații privind călătoriile sale în Uniunea Sovietică și despre faptul că l-a cunoscut pe Penkovski, dar susținea categoric că a venit în U.R.S.S. numai în interes de afaceri și toate întâlnirile au avut în exclusivitate un astfel de caracter. Este adevărat că, răspunzând la întrebări, Wynne manifesta multă nesiguranță și se poticnea destul de frecvent. Ulterior, el a explicat această comportare a sa prin teama de a nu se lua împotriva lui măsuri de constringere fizică. Ca și Penkovski, Wynne și-a recunoscut vinovăția numai după ce l-au fost prezentate probe materiale privind activitatea sa infracțională.

În acest fel, anchetatorului i-au devenit cunoscute aspectele activității infracționale desfășurate de Penkovski și de Wynne. Nu tot atât de clare îi erau însă și cauzele care l-au împins pe Penkovski la săvârșirea unor infracțiuni atât de grave. De aceea, la următoarele interogatorii și-a propus să

stabilească de ce Penkovski a pornit pe drumul trădării. Dacă el s-a născut și a crescut în țara noastră, mulți ani a activat în comsomol și în partid, a avut, deci, toate posibilitățile pentru a duce o viață cinstită, așa cum trăiesc toți oamenii sovietici. Când și de ce a pornit pe calea trădării?

Erau însă și alte întrebări cărora trebuia neapărat să li se găsească răspunsuri: cum s-a putut întâmpla ca oamenii în mijlocul cărora Penkovski s-a aflat mulți ani să nu observe apariția la el a unor trăsături negative de caracter? De ce au tratat cu indiferență faptele care reflectau descompunerea lui morală? Pentru ce nu i-au atras atenția că a pornit pe un drum greșit? De ce nu i-au barat calea către informațiile ce constituiau secrete de stat și militare?

Întrebări, întrebări... Meditând asupra lor, Alexandru Vasilievici măsoară cabinetul cu pași mari. Încă și încă o dată îi revine în minte tot ceea ce este legat de acest caz neobișnuit și complex. În activitatea sa îndelungată de anchetator, locotenent-colonelul Gvozdișin s-a obișnuit să analizeze profund faptele rezultate din interogatorii, să descifreze cauzele care determină conduita oamenilor. Tocmai de aceea, el confruntă propriile reflecții cu materialele cauzei, care deja cuprind multe volume, stabilește căile de elucidare a problemelor care au rămas încă neclare. Din când în când se așază pe scaun și face noi și noi însemnări în carnetul de care nu se desparte decât foarte rar. Consemnează detalii care trebuie clarificate fie cu infractorul, fie cu oameni care îl cunosc îndeaproape.

Așa ia naștere planul pentru continuarea anchetei...

După aceea, Alexandru Vasilievici începe să se gîndească la persoana celui de-al doilea infractor. În legătură cu acesta, lucrurile sînt mai ușor de înțeles.

Wynne — reprezentant al cercurilor de afaceri burgheze — este obișnuit în activitatea sa să utilizeze orice mijloc pentru a-și atinge scopurile. Atunci cînd serviciul de spionaj englez i-a propus să desfășoare activitatea de spionaj, el și-a dat imediat consimțămîntul. Folosindu-se de acoperirea de

comerciant, a stabilit și menținut timp îndelungat legături cu caracter infracțional cu Penkovski. Activitatea lui Wynne în solda serviciului de spionaj englez a fost pe deplin demascată în timpul cercetării penale.

Gîndindu-se la Wynne, anchetatorul înțelege faptul că, în fond, el este unul dintre participanții la războiul secret, pe care serviciile de spionaj străine îl duc împotriva statului sovietic.

ETAPELE RĂZBOIULUI SECRET

Politica mantiei și a pumnalului

Cu patruzeci și cinci de ani în urmă, tot într-o noapte de noiembrie, doi indivizi mergeau grăbiți, cu gulerile de la paltoane ridicate, pe străzile pustii ale Petrogradului, de-a lungul cheiului Nevei.

Erau timpuri neobișnuite : trecuseră numai patru zile de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și oamenii sărbătoreau victoria, neascunzându-și sentimentele de bucurie. Cei doi, cînd au ajuns în dreptul cetății Petropavlovsk, au fost opriți de o patrulă, care le-a cerut actele de identitate. Unul dintre ei se dovedi a fi Baudero, membru în conducerea partidului eserilor. În timp ce i se controlau actele, el scoase în mod discret o hirtie din buzunar, pe care o aruncă. Soldații din patrulă au observat gestul lui, au ridicat hirtia, iar pe cei doi i-au condus la Comitetul militar-revoluționar al Petrogradului.

Hirtia s-a dovedit a fi un document de o extraordinară însemnătate. Conținea planul rebeliunii iunkerilor, care trebuia să înceapă o dată cu apropierea de oraș a detașamentelor lui Kerenski, fugit din Petrograd în noaptea de 25 oc-

tombric, și a cazacilor de sub conducerea generalului Krasnov.

De asemenea, dezvăluia faptul că organizatorul primului complot împotriva tinărului stat al muncitorilor și țăranilor era „Comitetul salvării patriei și revoluției”, creat de eseri, menșevici și cadeți. Această organizație de contrarevoluționari îndemna forțele reacționare din Rusia „să nu recunoască guvernul bolșevic și să lupte împotriva lui”.

Inspiratoare ale primului complot împotriva puterii sovietice au fost anumite cercuri străine, și în primul rând imperialiștii americani. Guvernul S.U.A., prin reprezentanții săi din Rusia, susținea activ elementele contrarevoluționare din interior. La inițiativa sa, la 3 decembrie 1917 a început conferința neoficială a reprezentanților Antantei și ai forțelor contrarevoluționare din Rusia, pentru a decide asupra problemei organizării intervenției militare antisovietice.

În pregătirea intervenției și a războiului civil, imperialiștii au acordat o mare importanță activității subversive secrete. Despre aceasta mărturisește faptul că în toate raioanele, de unde se preconiza începerea invaziei militare spre regiunile centrale, a fost creată o largă rețea de spionaj.

Așa, de exemplu, spionul englez Cromy a desfășurat o intensă activitate în Murmansk. În Asia Centrală și în Caucaz a fost, de asemenea, creată o largă rețea de agenți formată din eseri, menșevici și alte elemente contrarevoluționare. În Orientul Îndepărtat acționau serviciile de spionaj american și japonez.

În afară de aceasta, imperialiștii se bazau pe rețeaua de spionaj creată în Rusia înainte de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Adevărate cuiburi de spionaj s-au dovedit a fi numeroasele firme străine, societățile de asigurare, consulatele și diferitele organizații „de binefacere”. Ele au primit sarcina să intensifice activitatea de culegere de informații cu caracter secret, să organizeze comploturi pentru înlăturarea puterii sovietice, să săvârșească atentate împotriva activiștilor de partid și de stat, să provoace rebeliuni chiaburești, să

selecționeze specialiști burghezi care să desfășoare activitate de sabotaj și diversiune în instituțiile sovietice și în armată.

Imediat după lichidarea „Comitetului salvării patriei și revoluției”, Comitetul militar-revoluționar a luat cunoștință de faptul că la Școala militară de ofițeri din Petrograd a fost creată o rețea de spionaj. De asemenea, cadeții, menșevicii și eserii creaseră o nouă organizație contrarevoluționară — „Uniunea apărării Adunării Constituante”. La 5 ianuarie 1918 — ziua deschiderii ședinței Adunării Constituante —, această organizație a încercat să provoace o răscoală armată.

Aproximativ în aceeași perioadă în Petrograd și la Moscova au fost create o serie de alte grupuri subversive, ca de exemplu: „Crucea roșie”, „Totul pentru popor”, „Punctul negru”, „Liga militară” ș.a. Ele erau formate din elemente contrarevoluționare, declassate și din infractori de drept comun. După ceva timp, toate aceste grupuri au fost contopite într-o imensă organizație contrarevoluționară, căreia i s-a dat denumirea de „Organizația de luptă cu bolșevicii și de trimitere a trupelor către Kaledin”. Căpeteniile ei au urzit planul pentru uciderea lui V. I. Lenin, pentru înlăturarea Sovietului comisarilor poporului și lichidarea tuturor transformărilor ce avuseseră loc în viața poporului, în vederea instaurării dictaturii militare, în frunte cu Kaledin.

Inspiratorul principal al complotului lui Kaledin a fost serviciul de spionaj al S.U.A. Acționând sub acoperirea Crucii Roșii, ofițerii americani Anderson și Perkins și complicii lor — ofițeri ruși — au încercat să dirijeze câteva zeci de autoturisme și o cantitate imensă de echipament militar spre Don.

În același timp, ambasadorii S.U.A., Angliei și Franței au intrat în legătură cu una dintre cele mai periculoase organizații subversive — „Uniunea apărării patriei și libertății”, condusă de Savinkov.

Activitatea contrarevoluționară desfășurată de Savinkov în primii ani de existență a puterii sovietice este concludent reliefată în sentința pronunțată în cazul lui de către Colegiul Militar al Tribunalului Suprem al U.R.S.S. din 29 august 1924 :

„1. De la revoluția din februarie și până la cea din octombrie, fiind membru al Partidului socialistilor-revoluționari și adept al programului generalului monarhist Kornilov, având calitatea de comisar pe lângă Comandamentul frontului din sud-vest și de membru al Consiliului uniunii armatelor de cazaci, Savinkov a acționat activ și cu perseverență împotriva trecerii pământului, fabricilor și întregii puteri în mâinile muncitorilor și țăranilor, instigând la înăbușirea luptei lor cu cele mai crude mijloace și ordonând împușcarea soldaților care nu mai doreau să lupte în război pentru interesele burgheziei imperialiste.

2. După trecerea puterii în mâinile oamenilor muncii a încercat, în Petrograd, să ridice regimentele de cazaci pentru înlăturarea puterii muncitorești-țăranesti, iar în urma eșecului a fugit la Kerenski, unde împreună cu generalul Krasnov a luptat activ împotriva muncitorilor răsculați și a marinarilor revoluționari, spărind în acest fel interesele contrarevoluției capitalisto-moșierești.

3. La sfârșitul anului 1917 și începutul lui 1918 a participat activ la contrarevoluția de pe Don, devenind membru al „Consiliului civil de pe Don” împreună cu generali monarhiști Alexeev, Kaledin și Kornilov, pe care i-a convins de necesitatea de a duce o luptă armată împotriva puterii sovietelor, a ajutat la constituirea așa-zisei armate de voluntari, care până la sfârșitul lui 1920, susținută de capitaliștii englezi și francezi, a acționat în Ucraina, regiunea Donului, în nordul și sudul Caucazului, ajutând guvernelor Antantei să scoată din țară cereale, petrol și alte produse.

4. La începutul anului 1918, făcându-și apariția la Moscova, a creat organizația „Uniunea apărării patriei și libertății”, în care a atras în primul rând diverși monarhiști și ofițeri. El a înaintat un raport generalului Alexeev referitor la constituirea „Uniunii apărării patriei și libertății”, cu rugămintea de a i se da indicații asupra modului de acțiune.

Organizația creată de Savinkov își propusese ca scop înlăturarea puterii sovietice prin răscoală armată, comiterea de atentate împotriva membrilor guvernului muncitoresc-țăranesc,

folosindu-se de sprijinul material și de îndrumări din partea ambasadorului francez Noulence și a politicianului cehoslovac Masarik.

5. În primăvara anului 1918, primind de la Masarik, prin intermediul unui oarecare Klejando, 200.000 de ruble pentru a desfășura activitate teroristă, a organizat urmărirea lui Lenin și a altor membri ai guvernului sovietic în vederea comiterii de atentate...

6. În aceeași perioadă, primind de la ambasadorul francez Noulence circa patru milioane și jumătate de ruble, dintre care două milioane destinate în mod special organizării de răscoale armate în regiunea Volgăi superioare, a pus la cale, în urma convorbirilor pe care le-a avut cu atașatul militar francez, generalul Laverne, și cu consulul Grenard, o răscoală armată în Iaroslav și în alte localități.

7. După lichidarea rebeliunilor din regiunea Volgăi superioare, Savinkov a fugit la Kazan, care pe atunci era ocupat de cehoslovaci, și a activat în detașamentul lui Kappel, ce opera în spatele Armatei Roșii.

8. La sfârșitul anului 1918, Savinkov a acceptat propunerea lui Kolceak de a fi reprezentantul acestuia la Paris, iar în cursul anului 1919 a vizitat pe Lloyd George, Churchill și alți miniștri ai Antantei, primind pentru armatele lui Kolceak și Denikin o mare cantitate de echipament și instalații militare. De asemenea, aflându-se în fruntea biroului de presă „Union”, a desfășurat, din însărcinarea lui Kolceak, o intensă propagandă calomniatoare la adresa Rusiei Sovietice și a instigat la continuarea luptei armate a statelor capitaliste împotriva acesteia.

9. În timpul războiului ruso-polonez din 1920, Savinkov, fiind președintele „Comitetului politic rus al albgardiștilor din Varșovia”, a organizat, la propunerea lui Pilsudski și cu sprijinul misiunii militare franceze în Varșovia, așa-zisa „armată populară rusă”, sub comanda generalului Peremikin și a fraților Bulak-Balahovici. În toamna aceluiași an, după încheierea armistițiului ruso-polonez, a participat personal la campania fraților Bulak-Balahovici spre Moșir.

10. La începutul anului 1911 Savinkov a organizat cu ajutorul fratelui său Viktor, activitatea de spionaj pe teritoriul Rusiei Sovietice. Informații importante obținute de Securitatea II-a a Statului major general polonez și în urma marelui atac la Varsava, în anul 1914, au permis armatei ruse să câștige victoria.

11. Din iunie 1921 și până la începutul anului 1923, în Rusia au existat grupuri de voluntari polonezi și francezi, echipate cu echipamente armate, sub comanda ofițerilor Pavlovski, Vasilev. Aceste grupuri au fost active în zona granițelor ruse, omorau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez.

12. În 1923, când, în urma lichidării majorității grupurilor de voluntari, au rămas doar grupurile de spionaj, acestea au fost reorganizate în grupuri de spionaj, care au continuat activitatea de spionaj în Rusia Sovietică și în țările vecine, în special în Italia de la Mussolini.

13. În august 1924, intenționând să verifice personal siguranța granițelor ruse, a trecut cu documente false, pe numele de Stepanov V. I., frontiera ruso-poloneză, dar imediat a fost arestat.

Activitatea „Uniunii apărării patriei și libertății”, creată și condusă de Savinkov, a fost continuată în Rusia și în țările vecine, în special în Italia, unde a activat în mod activ către diplomații americani.

În anul 1925, în Rusia au fost organizate grupuri de voluntari, care au activat în mod activ în zona granițelor ruse, omorau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez. Aceste grupuri au fost reorganizate în grupuri de spionaj, care au continuat activitatea de spionaj în Rusia Sovietică și în țările vecine, în special în Italia de la Mussolini. În anul 1926, în Rusia au fost organizate grupuri de voluntari, care au activat în mod activ în zona granițelor ruse, omorau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez. Aceste grupuri au fost reorganizate în grupuri de spionaj, care au continuat activitatea de spionaj în Rusia Sovietică și în țările vecine, în special în Italia de la Mussolini.

La sfârșitul lunii august 1918 guvernul sovietic a luat măsuri pentru a consolida linia ambelor armate și a analizat în detaliu planul de atac de către generalul englez Sir Rex Denny, care se baza pe faptul că în Rusia sovietică erau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez. Planul de atac a fost analizat în detaliu de către generalul Vasilev și de către generalul Petrovski, pentru a se putea realiza planul de atac. Planul de atac a fost analizat în detaliu de către generalul Vasilev și de către generalul Petrovski, pentru a se putea realiza planul de atac.

Planul de atac a fost analizat în detaliu de către generalul Vasilev și de către generalul Petrovski, pentru a se putea realiza planul de atac. Planul de atac a fost analizat în detaliu de către generalul Vasilev și de către generalul Petrovski, pentru a se putea realiza planul de atac.

Scutul și spada noastră

În perioada 1918-1924, în Rusia Sovietică au activat în mod activ grupuri de voluntari, care au activat în zona granițelor ruse, omorau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez. Aceste grupuri au fost reorganizate în grupuri de spionaj, care au continuat activitatea de spionaj în Rusia Sovietică și în țările vecine, în special în Italia de la Mussolini. În anul 1926, în Rusia au fost organizate grupuri de voluntari, care au activat în mod activ în zona granițelor ruse, omorau activiști de stat și, de asemenea, găseau informații secrete cu caracter militar pentru a fi transmise serviciilor de spionaj polonez și francez. Aceste grupuri au fost reorganizate în grupuri de spionaj, care au continuat activitatea de spionaj în Rusia Sovietică și în țările vecine, în special în Italia de la Mussolini.

Organele CEKA au jucat în acea perioadă un rol hotărâtor în lichidarea a numeroase comploturi puse la cale de forțele contrarevoluționare.

În activitatea prodigioasă a CEKA, un rol imens au avut masele de oameni ai muncii și militari care au sprijinit în mod activ pe cekiști în demascarea forțelor subversive interne și externe. Datorită înaltei vigilențe a oamenilor sovietici, au fost curmate în timp util acțiunile dușmănoase ale unor grupuri de voluntari.

Astfel, organizația complotistă înarmată „Uniunea apărării patriei și libertății” a fost descoperită în vara anului 1918 pe baza sesizării unei surori de caritate. În iulie 1919

[illegible]

Printre cekiştii care au desfăşurat o astfel de activitate
pe fost si Ian Park...
e-a spus:

Iată ce povestește Jan Buikis despre îndeplinirea acestei misiuni :

Information for the California Civil Service Test is available from the
for the state. The test is given by the state and is for the state.

cu contrarevoluționarii de la Luga spun că se numesc
Schandhen. Reșina să se caște încrederea capetenilor o-
rganizației contrarevoluționare de-aici aranjată o întâlnire
Cromy. Au fost încredințați cu lozinci de încredere pe care
se poate pune bază”. Căruia la rândul său, le-a făcut cunoș-
tință cu agentul serviciului de spionaj englez Sidney Reilly.
La indicația lui Cromy și a lui Reilly, Burkes și Spragghs au
plecat la Moscova pentru a se întâlni cu șeful misiunii diplo-
matice engleze, Lockhart. Ca să fie pe mâini și să se cunoască
pe deplin, au avut o discuție în camera lui Lockhart și au înțeles
înainte de a sosi la destinație, a ajuns în mîinile lui Dzerjinski.

Iată ce a povestit Jan Buikis, în 1966, despre prima întâlnire cu Lockhart :

Acum R. B. loxhat se 71 de ani, iar eu 71. Am
era ca în 1870, am dat el 31. Făcând un calcul ca atunci c
de la 1870 până în prezent, am trăit 120 de ani. Cu
tră, în înfățișarea sa pare că era chiar așa și se vede în
cus, prudent și vorbea limba rusă fără să se observe că
mai mic accent străin. Când i-am prezentat scrisorile
C. my, a citit-o îndelung, căutând expresii caracteristice
acesteia, și numai după aceea a spus: „Da, acesta e
Cromy!”

În cartea sa „Furtună deasupra Rusiei”, din anul 1924, Lockhart scrie că în 1917-1918 el a fost în Rusia împreună cu Buikis și Sproghis :

Term ad ...
 ...
 ...
 ...
 ...

Schmidhen mi-a adus o scrisoare de la Corny pe care
am studiat-o în detaliu. Măsurătorile făcute în scriso-
rea aceasta sunt în acord cu cele de la Corny. În consecință, se po-
tea reține în raportul nostru că Corny nu se poate numi
prin extinderea de conștientizare a sistemului. De asemenea
reaparecea necesitatea de a se face o cercetare în acest domeniu
pentru a se putea stabili dacă Corny din care rezultă
diferențele este un fenomen sau o simplă eroare de percepție.

I The bearer of this, I - - - - -
 within of the British - - - - -
 - - - - - to British - - - - -
 Russia. Please expedite his - - - - -
 and assist him in every - - - - -

Res. inst.

STATION A - 0.000

Jan Bunkis (în stînga) și Jan Sproghis Jos —
fotocopia unui document semnat de Lorkhart,
din care rezultă că lucrătorii sovietici acțio-
nează din însăreșmarea lui.

Lockport a town in Ontario, P. E. I. It is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is a small town with a population of about 1,000 people. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river.

It is a small town with a population of about 1,000 people. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river.

The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The population is about 1,000 people.

The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The population is about 1,000 people.

The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The population is about 1,000 people.

The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The population is about 1,000 people.

The town is situated on the north shore of the St. Lawrence River, about 10 miles from the mouth of the river. It is known for its fishing industry and its scenic views of the river. The population is about 1,000 people.

a trebuit să recunoască adevărul. Aceasta s-a petrecut la sfârșitul
dintre interogatoriu.

Colomantiano a intrat în cabinetul anchetatorilor,
șinându-se cu greutate în bastonul său masiv. La întrebarea
lui Kinghisepp dacă va face declarații sincere, el a strâmbat
umerii și a răspuns cu o liniște simulată:

— Nu vă pot spune nimic de încredere, în afară de
pentru dv., cetățene anchetator.

Kinghisepp știa că Colomantiano minte și că nu
plător, în momentul arestării, se afla în apropierea
de engleze. Dar cum să dovedească participarea lui la com-
plotul lui Lockhart? Nici percheziția personală, nici cea de
miciliară nu au dus la descoperirea de corpuri delictive.

Conducând acum interogatoriul, Kinghisepp se p-
prin cabinet. Cu acest prilej, luind din întâmplare în
bastonul lui Colomantiano, observă pe fața lui spaimă

Cekistul înțelese că probele privind vinovăția diplomat-
lui american se află în mințile sale. Deșurubă fără greutate
minerul bastonului și apoi scoase din ascunzătoare o serie de
însemnări, dintre care cele mai multe erau cifrate.

Dacă nu s-ar fi găsit aceste însemnări, Colomantiano
au permis depistarea întregii organizații de spionaj a
lui Lockhart.

În sfârșit, după ce au fost citite și verificate toate
rădă de Lockhart și complici săi, Dzerjinski a spus următoarele:

„Acest caz a reliefat faptul că reprezentantul Angliei,
Lockhart, reprezentantul Americii, Poch, și reprezentantul
Franței, Lacombe, au fost implicați în lupta sa
catalitică, care îndreptându-se împotriva noastră, de strângere
a tuturor forțelor repressive pe teritoriul nostru. Acestea sunt
conștientizate de către toate țările noastre, republicile
ale noastre. Acestea sunt depozitele de armament
tehnice și de podurile și în comiterea altor cri-
me asemănătoare.”

Lockhart, fiind epuizat, a început să se dădă de cozi.

tate a fost nevoit să parasească țara noastră. De asemenea,
a fost necesar complicitatea a primit ceea ce merita.

Este necesar însă să ne oprim în rândurile asupra
scarterii și a activității ei mai active, participând la complotul
spionului englez Sidney Reilly. Datorită activității sale de in-
formare, el nu a putut fi arestat abia în 1918, când se afla în
stanțatate. Totuși, în timpul revoltei comuniste a răsărit pe
teritoriul la complot în decembrie 1918, l-a condamnat în
condamnat la moarte prin împușcare. Și el nu a scăpat de
măsurile de securitate: în 1925, cekistii au reușit să-l
aresteze în Italia și să-l aresteze. Aceasta a fost, de aseme-
nea, una dintre cele mai reușite acțiuni ale contraspionajului
sovietic. Iată cum s-au petrecut lucrurile:

După eșecul complotului lui Lockhart, Reilly a fugit la
Londra. Acolo, el nu a stat prea mult timp, fiind găsit
dintre trupele lui Denikin, pe țărmul Mării Negre. În con-
tinut, Dzerjinski a ordonat ca Reilly să fie prins. Lăsat
fără însă din nou pierdută. Reilly sosise la Paris, unde, la
sfârșitul lui martie 1919, a încercat să ia contact cu delegații
albgardiști, care preconizau să reprezinte Rusia la
Conferința de la Versailles.

S-a elaborat un nou plan de prindere a lui Reilly.
Conținutul acțiunii a fost încredințat cekistului Artur Hris-
tanovici Artuzov (Frauen), care se evidențiasse cu ocazia li-
berării a o serie de organizații albgardiste de spionaj și te-
rorism. El avea în subordine pe cei doi Pileas, Stancu
și Șov.

În cazul de față, pentru prinderea spionului englez, s-a
hotărât folosirea organizației contrarevoluționare „Trustul”.
Căpeteniile emigrației albe și anumiți oameni de stat dintr-o
serie de țări capitaliste din Europa considerau organizația
fondată de Pileas ca a lor în inimă, centrul Rusiei
de pe teritoriul străin, sperând în ea. Crearea unei astfel de
a fost determinată în primul rând de faptul că lega-
țiile din țările învecinate cu țara Alexandru Alexandrovici
Pileas nu pot fi prea mult timp participând la lăcomnia de
afacerea, dar trebuie să fie de pe lângă puterea sovietică.

Tratatul cu contra-evoluția internă și externă punea
ca condiție în cazul de față

Monmouth, N. J. 1915

Într-o astfel de situație, la 17 iunie 1940, Tătărescu a hotărât să se ducă în Rusia, pentru a se întâlni și cu ceilalți conducători ai ei.

Trecerea graniței sovieto-finlandeze de către Reilly a fost
restrele" create de cekisti pentru trecerile „ilegale" ale gra-
niței de către Iakusev. Spionul englez a fost intimpinat de un
grănicer, ce fusese, chipurile, „convertit" de către contra-
voluționari. La graniță, lui Reilly i s-a înmănat un buletin de

În dimineața zilei de 26 septembrie, Reilly a sosit la Leningrad, fiind condus la o casă „conspirativă”. Aici îl aștepta Starov-Kozlov.

A doua zi, Reilly s-a întâlnit într-o vilă de lângă Moscova cu un grup de „conducători de seamă” ai „Trustului”, format de fapt din cekiști. Pentru a-i da întâlnirii cât mai multă oficialitate, Reilly a fost însoțit de un colonel al armatei ruse, care a avut în vedere să-l prezinte ca pe un mare ofițer al armatei ruse. Reilly a fost primit în sala de mese a vilei, unde erau adunați câțiva ofițeri ai armatei ruse și un număr de cekiști. Reilly a fost primit cu oarecare rezervă, dar după ce a fost prezentat de colonelul rus, a început să vorbească cu cekiștii. După ce a vorbit cu ei, Reilly a fost dus într-o cameră unde erau adunați câțiva ofițeri ai armatei ruse și un număr de cekiști. Reilly a fost primit cu oarecare rezervă, dar după ce a fost prezentat de colonelul rus, a început să vorbească cu cekiștii. După ce a vorbit cu ei, Reilly a fost dus într-o cameră unde erau adunați câțiva ofițeri ai armatei ruse și un număr de cekiști.

bine organizată. Reilly se simțea ca
o persoană foarte tânără. El se simțea
ca o persoană foarte tânără.

e puțin, puțin, la început, să scrie și câteva rânduri
pe secolele viitoare, să scrie și despre ei...

Send a K. M. L. card to the following address:
A. B. Kent, 1110 N. 1st St., St. Paul, Minn.

The attached Report of the Committee on the subject of the
 subject of 1925 is enclosed.

Am fost la curent cu treburile rusești cu ajutorul informațiilor ce îmi parveneau atât nemijlocit din diverse surse aflate în Rusia, cit și de la serviciile de spionaj american și englez."

Aflindu-se în anchetă, Reilly nu-și pierduse speranța în faptul că patronii săi vor lua măsurile necesare pentru a fi el pus în libertate. Aceștia însă uitaseră de existența sa. În conștiință, pentru a-și salva pielea, Reilly îi scrie lui Dzerjinski,

„După discuțiile purtate cu mine, îmi exprim acordul de a vă face marturisiri complete și sincere și de a vă comunica informații referitoare la organizarea și efectivul organelor de securitate engleze, precum și, în măsura în care cunosc, despre activitatea de spionaj american și acele persoane din emigrația americană cu care am intrat în contact.”

Conform sentinței Tribunalului revoluționar din decem-
brie 1944, următorii au fost condamnați la moarte
pentru crimele săvârșite împotriva poporului nostru. Sentința
a fost executată.

Pentru a nu compromite „Trustul” în fața emigrației albe, moartea lui Reilly a fost înscenată că ar fi avut loc cu prilejul trecerii graniței sovietice, când se înapoia în străinătate. Despre acest eveniment s-a comunicat și în presă.

Frontul războiului secret se lărgeste

Războiul civil s-a terminat cu victoria deplină a Armatei Roșii, Republica sovietelor, cucerindu-și dreptul la existență și a trecut la construcția socialistă.

Intrarea statului nostru în această nouă fază de dezvoltare a avut loc în condiții internaționale complexe.

Așa cum faptele dovedesc, cercurile reacționare și burgheze și-au orientat planurile înainte de toate spre slăbirea economică a puterii sovietice. Concomitent cu încheierea unor tratate de pace și contracte comerciale cu Uniunea Sovietică, ele au lărgit și frontul războiului secret, recurgând la folosirea de noi forme de activitate subversivă. De aceea, în afara organizării de comploturi și de acțiuni diversiste, ele au devenit și inspiratoare ale acțiunilor de sabotaj, banditism și ale altor activități ostile, la fel de periculoase ca și lupta armată deschisă.

Situația economică grea din țară, precum și nemulțumirea unei părți a țăranilor față de politica comunismului militar, îndeosebi la începutul anului 1921, au fost folosite pe deplin de dușmanii puterii sovietice. Cu ajutorul serviciilor de spionaj străine, rămășițele partidelor contrarevoluționare au desfășurat o intensă activitate subversivă. Au început să organizeze comploturi, să contracteze diverși agenți și să desfășoare activități de propagandă de stat. Într-o serie de rânduri au trimis clare semnale de revoltă, de ură față de armata roșie și față de puterea sovietică, au cerut abolirea socialismului și schimbarea

În această perioadă, organele CEKA au lichidat un mare număr de diverse organizații contrarevoluționare și grupuri diversioniste. De asemenea, au eliminat și reorganizat unele grupuri de spionaj străin.

Organele securității statului au stabilit, în 1921, un serviciu de spionaj al S.U.A. folosea personalul „A. Gordon”, ministru al apărării (A.P.A.) pentru a căuta de a înclina pe

trei de informații secrete, stabilirea legăturilor pe care s-a organizat cu de puterea sovietică, făcând pe seama acestor informații.

În perioada războiului civil, au fost înființate două organizații de spionaj străin, una în scopul de a obține informații despre puterea sovietică și de a o omineze puterea sovietică din interior.

De exemplu, în ultima parte a lunii mai 1921 a fost desființată și lichidată în Petrograd o organizație contrarevoluționară ce își dăduse denumirea de „Comitet regional al Uniunii de eliberare a Rusiei”. Ea subordona o serie de alte organizații, printre care se aflau: „Comitetul de luptă”, „Comitetul popular de insurecție”, „Organizația populară de luptă din Petrograd” și „Organizația unită”. Complotiștii aveau legături cu serviciile de spionaj american, englez, francez și japonez. Aceste organizații au pregătit acte de diversione și de teroare, având ca sarcină principală realizarea unei lovitură de stat.

În 1924, Anglia, Italia, Austria, Norvegia, Grecia, Suedia, Danemarca, Mexicul, Franța și China au recunoscut statul sovietic și au stabilit cu el relații diplomatice și economice. Dar, cercurile conducătoare ale statelor capitaliste, concomitent cu stabilirea de relații diplomatice și economice cu U.R.S.S., au intensificat activitatea secretă pentru subminarea și slăbirea statului sovietic. Centrul principal al forțelor antisovietice în acei ani era Parisul.

Activitatea de spionaj, inspirată și finanțată de Franța și Anglia, se desfășura deosebit de intens împotriva U.R.S.S. de pe teritoriul Poloniei și al Finlandei. În 1924, numai pe teritoriul Regiunii militare de vest au fost reținuți circa 900 de agenți ai serviciilor de spionaj polonez, finlandez și ale altor țări ce încercau să pătrundă pe teritoriul statului sovietic.

În anii următori, organele securității statului au descoperit alte grupuri diversioniste și teroriste. Astfel, la 10 mai 1927 au fost arestați membrii grupării diversioniste și teroriste ce activa sub conducerea șefului secției consulare a mi-

siunii engleze de la Moscova. White. A existat cunoscinta ca s-a
pusese producerea unei explozii la Krasnaya Sloboda. Timp
de o vreme s-a spus ca s-a produs o explozie la Krasnaya Sloboda
torilor si taranilor.

In procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

În procesul industrializării țării, guvernul sovietic a
realizat o serie de întreprinderi, un număr însemnat de
străini. Dar printre cei care au venit la noi cu intenția
s-au dovedit a fi și persoane care intenționau să comită
infractionale.

Edificatoare în acest sens a fost demascarea în fața in-
tervenției sovietice a unor persoane care au comis
infractionale. Aceste persoane au fost demascate și
condaminate la închisoare.

emisi-recepte, bani, armament și documente false. Lor pe lângă culegerea de informații, li s-a fixat și sarcina de a arde ca în teritoriul ocupat de a distruge toate cele legate de depozitele de armament și alte obiective importante, de a comite atentate împotriva reprezentanților puterii sovietice și a activiștilor de partid.

Scontind pe un război fulger, fasciștii au căutat să creeze în U.R.S.S. așa-zisa coloană a cincea¹, pentru a submina din interior puterea și coeziunea societății sovietice. Dar, negăsind nici un sprijin în interiorul țării, agentura fascistă s-a dovedit a fi neputincioasă pentru a îndeplini în totalitate sarcinile stăpînitorilor săi. Aceasta nu înseamnă însă că nu a adus nici un prejudiciu statului nostru. Nu, acest prejudiciu a existat și a fost simțit atât în perioada premergătoare războiului, cât și în cea inițială, dar, din fericire, nu a atins astfel de proporții cum considera elica conducătoare fascistă. Serviciul de spionaj hitlerist nu a reușit să culeagă informații care să reflecte complet și în mod obiectiv potențialul militar și industrial al statului sovietic și capacitatea de luptă a forțelor noastre armate. Aceasta a fost una din cauzele pierderii războiului nostru. După război, agenții de spionaj fasciste din Germania

Activitatea numeroaselor organe ale serviciului de spionaj hitlerist a fost în pînă la război de cea mai mare valoare. După război, pe lângă pierderea tuturor agenților de spionaj, s-a pierdut și toată informația culeasă de ei. Faptul că agenții de spionaj hitleristi nu au reușit să culeagă informații care să reflecte complet și în mod obiectiv potențialul militar și industrial al statului sovietic și capacitatea de luptă a forțelor noastre armate, este unul din motivele pierderii războiului nostru. După război, agenții de spionaj fasciste din Germania

1. Fasciștii, care în 1936 înaintea războiului au denumit coloană a cincea, după război, această denumire a devenit oficială.

După al doilea război mondial, agenții de spionaj hitleristi au fost arestați și judecați. După război, pe lângă pierderea tuturor agenților de spionaj, s-a pierdut și toată informația culeasă de ei. Faptul că agenții de spionaj hitleristi nu au reușit să culeagă informații care să reflecte complet și în mod obiectiv potențialul militar și industrial al statului sovietic și capacitatea de luptă a forțelor noastre armate, este unul din motivele pierderii războiului nostru. După război, agenții de spionaj fasciste din Germania

În timpul războiului, agenții de spionaj hitleristi au fost arestați și judecați. După război, pe lângă pierderea tuturor agenților de spionaj, s-a pierdut și toată informația culeasă de ei. Faptul că agenții de spionaj hitleristi nu au reușit să culeagă informații care să reflecte complet și în mod obiectiv potențialul militar și industrial al statului sovietic și capacitatea de luptă a forțelor noastre armate, este unul din motivele pierderii războiului nostru. După război, agenții de spionaj fasciste din Germania

— Zi și noapte lucrau cekiștii în decembrie 1941 — își amintește Evgheni Anatolievici Zotov, participant la depistarea agenților de spionaj hitleristi. După război, pe lângă pierderea tuturor agenților de spionaj, s-a pierdut și toată informația culeasă de ei. Faptul că agenții de spionaj hitleristi nu au reușit să culeagă informații care să reflecte complet și în mod obiectiv potențialul militar și industrial al statului sovietic și capacitatea de luptă a forțelor noastre armate, este unul din motivele pierderii războiului nostru. După război, agenții de spionaj fasciste din Germania

Descoperirea spionilor și diversioniștilor era destul de dificilă. Deosebit de dificilă era demascarea agenților ce erau în linia frontului dîndu-se drept cetățeni sovietici care, chipurile, suferiseră de pe urma ocupanților fasciști. Este suficient să arătăm faptul că legendele elaborate agenților pășeau de multe ori verosimile

Iată un astfel de exemplu :

În vara anului 1942, la o unitate specială dintr-o divizie puscăși a fost adus un om cu o barbă mare și cu haine simple. El a fost prezentat ca fiind un cetățean sovietic care suferise de pe urma ocupanților fasciști. Este suficient să arătăm faptul că legendele elaborate agenților pășeau de multe ori verosimile

— La începutul lui iulie, a povestit el, în timpul ofensivei armatei nemțești în împrejurimile orașului Sebej, am văzut un om care suferise de pe urma ocupanților fasciști. Este suficient să arătăm faptul că legendele elaborate agenților pășeau de multe ori verosimile

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

Totul pîrea adevărat. Regimentul pe care el l-a
luptase într-adevăr în raionul Sebej; în unitatea aceea
existau oameni care erau din raionul Sebej, din raionul
Sibiu, din raionul Sighet, din raionul Sighetu Nou, din raionul
Sighetu Veche, din raionul Sighetu Veche, din raionul Sighetu Veche.

Sau poate erau oameni care erau din raionul Sighetu
Veche, din raionul Sighetu Veche, din raionul Sighetu Veche.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

... în aşteptarea de a se reîntoarce la ai mei. Când m-am
părăsit însă gândul de a mă reîntoarce la ai mei. Când m-am
vindecat rana, am plecat din sat şi noaptea am trecut
frontului.

În 1942 a fost descoperit și arestat un grup format din șase elemente, care avea sarcina de diversione asupra liniei de înaltă tensiune Ug. În acest grup erau doi agenți care intenționau să săvârșească acte de

În 1943, în orașul Prokopyevsk a fost arestat și lichidat un grup de diversioniști fasciști, ce aveau sarcina să voace explozii la mina de cărbuni din localitate. În ci

alte raioane ale țării au fost, de asemenea, descoperiți

În septembrie 1944, serviciul nostru de contraspionaj a descoperit un grup de agenți fasciști, dotați cu o stație de radio de mare putere. Cu ajutorul acestei stații, pe care convențion-

Dupa o oră a apărut avionul care, făcând două viraje, a lansat agentul. Apoi, chiar în locul parșutării s-a organizat o masă în cinstea sosirii „oaspetilor”. În felul acesta, au putut fi aflate de la ei toate problemele care interesau contraspionajul sovietic. Printre altele s-a stabilit faptul că radiotelegrafistul dispunea de un nou cifru pentru realizarea trans-

Acest lucru era folositor continuării „jocului războiului” „Bandura”.

Cind totul era lamurit, „prietenii” au fost condusi la „bazi”, spre o colibă. Aici, agenții dușmani au fost dezarmați și arestați.

„Jocul radio” a continuat cu succes. După două zile, tot cu avionul, care adusese pentru grupul „Bandura” armament, muniție, alimente și medicamente.

Deosebit de complexă și înrordată a fost lupta pe teritoriul de unde trupele sovietice alungau cuceritorii. Aici, ei trebuiau să curețe pământul sovietic de spioni și diversionisti lăsați de cotropitori fasciști germani pentru a ușura activitate subversivă în spatele frontului armatei vișne.

Astfel, după eliberarea raionului Polotki din Bielorusia, au fost descoperite douăzeci de cadre ale politicii militare germane, optzeci de agenți ai contraspionajului hitlerist și un număr însemnat de agenți provocatori pregătiți pentru a fi filtrați în detașamentele de partizani.

Într-o serie de raioane, cekistii au depistat detașamente de cuceritori de război, care au fost desființați. În raionul Polotki, au fost descoperite douăzeci de cadre ale politicii militare germane, optzeci de agenți ai contraspionajului hitlerist și un număr însemnat de agenți provocatori pregătiți pentru a fi filtrați în detașamentele de partizani.

În raionul Polotki, au fost descoperite douăzeci de cadre ale politicii militare germane, optzeci de agenți ai contraspionajului hitlerist și un număr însemnat de agenți provocatori pregătiți pentru a fi filtrați în detașamentele de partizani.

Anna Kozlovă și alte mame. În fața sa, dăruindu-se, au lăsat viața pentru a salva viața revoluționarilor. Anna Kozlovă, mama lui Iosif Kozlov, a murit eroic în luptă. După eliberarea raionului, au fost descoperite douăzeci de cadre ale politicii militare germane, optzeci de agenți ai contraspionajului hitlerist și un număr însemnat de agenți provocatori pregătiți pentru a fi filtrați în detașamentele de partizani.

Un curaj cu totul deosebit au dovedit cekistii pe teritoriul aflat sub jugul fascist. Un exemplu concludent în această privință îl constituie activitatea lucrătorului de securitate Vladimir Alexandrovici Molodțov, membru de partid, erou al Uniunii Sovietice, și a tovarășilor lui de luptă. Stabilindu-se în catacombele Odesei ocupate, patrioții sovietici, în condiții de viață foarte grele, au determinat inamicul ca în decurs de aproape șapte luni să imobilizeze în localitate forțe însemnate. I-au adus acestuia mari pierderi și, totodată, au transmis cu regularitate la Moscova informații deosebit de prețioase.

Cekistii prinși și condamnați la moarte de către hitleriști au dat dovadă de un spirit de sacrificiu extraordinar. La propunerea de a se elibera pentru a fi trimiși la Moscova, ei au refuzat. Știind că pe pământul războiului nu există viață, ei au murit eroic.

Faptul că, în condiții de luptă, au murit eroic, a fost cunoscut de toată lumea. Sovieticii Nikita Hrușciov și Iosif Stalin au fost foarte mulțumiți de activitatea acestor patrioți. Într-un discurs, Stalin a spus că la peșterile de cuceritori de război, au murit eroic, a fost cunoscut de toată lumea. Sovieticii Nikita Hrușciov și Iosif Stalin au fost foarte mulțumiți de activitatea acestor patrioți.

Un exemplu concludent în această privință îl constituie activitatea lucrătorului de securitate Vladimir Alexandrovici Molodțov, membru de partid, erou al Uniunii Sovietice, și a tovarășilor lui de luptă. Stabilindu-se în catacombele Odesei ocupate, patrioții sovietici, în condiții de viață foarte grele, au determinat inamicul ca în decurs de aproape șapte luni să imobilizeze în localitate forțe însemnate. I-au adus acestuia mari pierderi și, totodată, au transmis cu regularitate la Moscova informații deosebit de prețioase.

Lucrătorii de securitate care acționau în spatele frontu-

lui inamicului se bucurau de ajutorul imens al prelatei
cale. Cu toate acestea, ei erau nevoiți să-și desfasoare
vitatea sub nasul organelor de contraspionaj și de securi-
ne ale dușmanului. Pericolul descoperirii lor era mare
și de faptul că cu aceste organe colaborau deschis
cresc o serie de trădători, recrutați de serviciul de contras-
pionaj nazist.

Un grup de astfel de trădători era condus din iun-
de infractorul Skleanoi. Acest grup, care acționa pe terite-
riul vremelnic ocupat din câteva regiuni ale țării noastre
avea sarcina de a descoperi și împușca lucrătorii de securi-
tate sovietici, partizanii și alte persoane ce le acordau sprijin
Skleanoi și acoliții lui interogau patrioții sovietici și li t-
teau, terorizau localnicii, jefuiau și omorau cetățeni cu-
mic vinovați, siluiau femeile și puneau la cale alte fide-
litate sovietice. La începutul anului 1947, grupul Skleanoi
a fost zdrobit și liderii săi au fost împușcați. Trădătorii
și-au primit pedeapsa meritată.

Cloaca contemporană a serviciilor de spionaj capitaliste

După încheierea victorioasă a Marelui Război de Apar-
e Patriei, Uniunea Sovietică a dat de cealaltă parte
le și a intensificat eforturile pe domeniul securității
interioare.

În același timp, în Occident, la începutul anilor 1940-1950,
se observă o creștere a activității serviciilor de spionaj
capitaliste. În SUA, acestea au fost reorganizate și
extinse.

În prezent, în Occident, capitalista central de spionaj
a devenit deosebit de activă. SUA, Războiul sovietic.

serviciul de spionaj american a fost reorganizat și
extins.

Organul principal de spionaj al SUA este Agenția
centrală de informații (C.I.A.). Aceasta este un organism
rile politice, economice, militare, științifice, culturale
interne și externe. C.I.A. este un organism de spionaj
care a fost creat în 1949. În prezent, C.I.A. este
un organism de spionaj care are o activitate foarte
intensă. C.I.A. este un organism de spionaj care are
o activitate foarte intensă.

C.I.A. este un organism de spionaj care are o activitate
foarte intensă. C.I.A. este un organism de spionaj
care are o activitate foarte intensă. C.I.A. este un
organism de spionaj care are o activitate foarte
intensă. C.I.A. este un organism de spionaj care
are o activitate foarte intensă. C.I.A. este un
organism de spionaj care are o activitate foarte
intensă. C.I.A. este un organism de spionaj care
are o activitate foarte intensă.

Foarte complet caracterizează C.I.A. Julius Wader în
cartea sa „Cine este în America”.

„În sarcina Agenției centrale de informații intră
desfasurarea spionajului politic și diplomatic, precum și militar, eco-
nomic și tehnic, organizarea actelor de subversivitate, de diversivitate și te-
roare.

Agenția centrală de informații este:

- organul care conduce toate serviciile secrete speciale ameri-
cane
- centrul de coordonare a serviciilor de spionaj ale tuturor țăr-
rilor legate de SUA prin obligații contractuale
- centrul de direcție al tuturor organizațiilor de emigranți se-
creti ai uniunii secrete a căror activitate este îndreptată împotriva țăr-
ilor socialiste
- organul legat prin lege de Direcția de informații inter-
naționale subordonată Departamentului de Stat
- Agenția centrală de informații culege și producează informații
pentru
- serviciul de spionaj al forțelor armate terestre;

- serviciul de spionaj al forțelor militare navale;
- serviciul de spionaj al forțelor militare aeriene;
- aparatul coordonator al poliției federale;
- serviciul secret special al Comisiei pentru energia atomică,

S.U.A.

În același timp, C.I.A. este organul care controlează activitatea Direcției securității naționale, ce are sarcina de a cifra și descifra informațiile secrete. Această direcție are legături cu serviciile de spionaj ale altor state capitaliste. Utilizând cele mai perfecționate mijloace tehnice, Direcția securității naționale organizează, de asemenea, ascultarea convorbirilor ce se poartă prin canalele radio internaționale.

Săptămânalul burghez italian „Tempo” din 18 iulie 1961, în articolul despre fostul conducător al C.I.A., A. Dulles, Agenția centrală de informații a S.U.A., scria că bugetul C.I.A. este de patru ori mai mare față de cel al F.B.I. Cea de-a doua componentă sa 6 mii de agenți, 8 mii de funcționari, 34 de compartimente. Bugetul Departamentului de Stat, se spune în articol, cu ambasadorii și ministru plenipotențiar cu toate cheltuielile pentru întreținerea reprezentanțelor diplomatice din toate țările lumii, este mai mic decât bugetul C.I.A. În același articol, autorul arată că, în afara sediului de bază, C.I.A. dispune de încă 30 de alte clădiri și de 25 de ser-

... nouă organe de spionaj americane

Totul demonstrează că C.I.A. este un imperiu al marelui și pământului. Ziaristul american D. Wise și T. Ross au publicat în „The New York Times” (1961) un articol intitulat „C.I.A. — guvernul invizibil”. În el, printre altele, se spune:

„În prezent, în Statele Unite sînt două guverne — unul vizibil și unul invizibil. Primul este guvernul despre care cetățenii cîntă și joacă, iar celălalt invizibil în manuale. Al doilea guvern invizibil, se ocupă cu culegerea de informații, planurile și execută operații secrete pe tot globul pămîntesc.

Agentia centrală de informații este inima guvernului invizibil. Într-un alt guvern fac parte mai multe organe: Consiliul național de securitate, direcția de spionaj a Ministerului Aparatelor, Agenția națională de securitate, serviciul de spionaj al armatei terestre a S.U.A., serviciul de spionaj al forțelor militare maritime ale S.U.A., serviciul de spionaj al forțelor militare aeriene ale S.U.A., Biroul de informații și

cercetare al Departamentului de Stat, Comisia pentru energia atomică și F.B.I.-ul), precum și multe persoane și organizații particulare, care la prima vedere par a fi părți componente normale ale aparatului de stat obișnuit. El cuprinde chiar și birouri de afaceri și institute ce se crede că sînt particulare. Hotărârile importante privind pacea și războiul se iau în necunoscuta de cauză pentru opinia publică. Cetățenii informati au motive să presupună că deseori politica externă a Statelor Unite acționează public într-o direcție, iar în secret — prin guvernul invizibil — într-alta opusă.

Rețeaua de spionaj a devenit un larg aparat, ascuns de ochii lumii, în care lucrează aproximativ 200 de mii de oameni și care cheltuiește câteva milioane de dolari pe an...

Practic, poporul american nu știe nimic despre guvernul invizibil. Interesele acestui guvern sînt conspirative. Activitatea lui este ultrasecretă. Bugetul lui, de asemenea, se presupune că un grup restrîns de membri ai congresului este informat de guvernul invizibil în legătură cu acțiunile pe care le întreprinde, dar, practic, ei cunosc puțin lucruri despre activitatea sa. În strălămurile, ambasadorii americani se zice că ar avea sub control activitatea agenților guvernului invizibil. Dar agenții au propriile lor canale de legătură și codurile lor. După părerea unei comisii senatoriale, puterea ambasadorilor este doar o „fiecțiune politicoasă”.

Toți consideră că guvernul invizibil se află sub controlul direct al Consiliului național de securitate. În realitate însă, multe hotărâri importante ale guvernului invizibil nu se discută niciodată în sediile Consiliului național de securitate. De ele se ocupă un directorat cunoscut sub denumirea de „grupă specială”. Cîne face parte din această grupă, nimeni nu știe, în afara unui cerc foarte restrîns de persoane din guvernul invizibil.

După lege, vicepreședintele este membru al Consiliului național de securitate, dar el nu participă la luarea hotărîrilor de către „grupă specială”. Lyndon Johnson nu a avut legătură cu guvernul invizibil decât atunci cînd a depus jurămîntul în calitate de-al 36-lea președinte al Statelor Unite. La 23 noiembrie 1963, la prima oră a activității lui de președinte, împuternicitul Casei Albe pentru problemele de securitate, Bundy, prin care fostul președinte Kennedy punea legătura cu „grupă specială”, l-a condus pe Johnson la punctul de comandă secret, aflat undeva în subsolul Casei Albe. Acolo, înconjurat de cartotece ultrascrete și de aparatură electronică, D. J. McCone, directorul Agenției centrale de informații și membru al „grupe speciale”, l-a informat asupra situației existente.

McCone l-a înlocuit pe A. Dulles în funcția de director al C.I.A. în noiembrie 1961...

Sediul betonat al statului major al C.I.A. este o diademă arhi-

tecurata dispusa intr-o splendoare bucolica din Langleys — loca la puțin cunoscută și ascunsă discret de o perdea deasă de pomi.

Individul care merge spre sediul statului major al C.I.A. primește la o încălțată pe care se află inițialele B.O.D. (Biroul drumurilor publice) și dintr-o dată se trezește în fața unui gard înalt reticular care înconjoară întreaga porțiune de teren. Pe gard se află inscripții, din care una nu arată că acolo se află C.I.A. Pe una dintre ele scrie: «Proprietatea guvernului S.U.A. — numai pentru persoane oficiale» pe alta: «Fotografierea este interzisă», iar pe a treia: «Intrarea străinilor este interzisă». În spatele porților se află clădirea pazei.

Pe acoperiș sunt montate antene speciale de radio, a căror procurare a costat 50 de mii de dolari. Ele constituie o parte importantă a sistemului de legătură al C.I.A. cu întreaga lume. În fundul curții se găsește postul central de control, ce se află în legătură cu sistemele de alarmare instalate în întreaga clădire. La trei cuptoare care au costat 105 mii de dolari se ard lucrurile secrete care nu mai sînt folosite.

Din buza porții, vizitatorul poate ajunge pînă la un postament din marmură care, pe partea stîngă, are o inscripție: «Și tu vei afla adevărul, iar adevărul te va face liber — Ioan VIII—XXXII». Aici el va fi oprit de paznic. Mai departe, este condus în camera de primire, unde va fi înregistrat. După aceea, însoțitorul, dacă consideră necesar, îl duce într-un hol spațios pe tavanul cărui se află o inscripție imensă: «Agenția centrală de informații», avînd la mijloc capul unui vultur. Mergînd pe coridoare, vizitatorul poate observa că marea majoritate a ușilor sînt închise și nu au tablite care să le indice destinația, fapt ce creează imaginea falsă că în clădire nu s-ar afla nimeni.

La fel cu un cuirasat de escadră, citadela C.I.A. este împărțită în compartimente. Lucrătorul dintr-un compartiment nu poate ști ce se face la o distanță de câțiva metri, în cealaltă parte a peretelui.

Printre instalațiile speciale se află un laborator științific, a cărui construcție și dotare au costat 200 de mii de dolari. Aici, C.I.A. perfecționează unele dintre modelele sale de arme miniaturizate pregătite pentru cercurile invizibile, substanțe explozive speciale și alte instalații. Una dintre instalații într-adevăr minoasă este creierul electronic care păstrează și furnizează muni de informații necesare serviciului major. Biblioteca C.I.A. are patru compartimente: unul cu cărți și documente obișnuite, altul special cu informații secrete biografice și economice al treilea cu materiale documentare, iar în al patrulea se află creierul electronic.

În afara unei cantități imense de informații secrete ce sosesc la Langleys C.I.A. primește în fiecare lună 200 de mii de ziare, cărți și

Sediul Agenției centrale de informații. Sus, în colțul din dreapta, se află R. Helms unul dintre șefii spionilor americani.

aceste materiale publice. Informațiile se păstrează pe 40 de milioane de
cartonaje perforate.

CIA are, de asemenea, o bibliotecă specială cu literatură de
interes pe teme de spionaj. Aici se află mai degrabă vechi și nu
despre diverse cazuri de spionaj.

Academici CIA dau o viață izolată.

Mulți dintre tinerii tărâtori ai CIA sunt recrutați din colegii
pe obiceș în toate universitățile mari se află un centru care în mod se-
cret caută studenții pentru CIA. Cei recrutați din colegii sunt re-
cruțați în calitate de cursanți ai CIA.

Don fiecare o mie de oameni purcede pentru a lucra în CIA
sunt triați în ultima verificare finală din 200. Aproximativ 25 din 200
sunt eliminați deoarece sbeați cum mult vorbesc cum nu au gude
cu spațiile cortinei de fer și ca umare se pot afla sub influența
străină. Nu toți cei care trec aceste bariere încrează înșiși în statul
sau în compartimentele secrete din străinătate.

Deși puțin dintre americani care se alinau CIA are sediul în
Washington de orase ale țării. Legea din 1949 despre securitatea națională în
tara noastră a fost creată CIA spionaj. Agenția nu trebuie să aiba
relații politice și de putere. CIA trebuie să se ocupe de pro-
blemele securității interne. Într-o ca a fost creată numai pentru a
asigura activitate de spionaj în străinătate se poate pune problema
a de ce CIA are sediul în SUA. Pentru CIA răspunsul
este că în necesitate pentru coexistența de informații din interiorul
CIA despre alte țări nu aces de la care se poate discuta în
comitate în țările respective.

În străinătate CIA achiziționează informații sub acoperirea am-
bascadelor și a reprezentanților comerciali. În unele regiuni are la-
ca are mai multe întreprinderi de afaceri care în țările în spionaj
sunt acceptate. Numele cu președinții CIA în așa mod că pot fi
în modalități de a opera cu mai multă ușurință deoarece acestea for-
ează mania necesară ca să fie ca pe o parte respectiv spionaj de
colectiv. Ambasadele Statelor Unite din întreaga lume au un etaj ori
un compartiment secret unde sunt locuitorii reprezentanții CIA. Ei nu
sunt agenți locali ci pentru a opera cu mai multă ușurință și
să

... CIA mai desfășoară activitate de spionaj im-
... organele de informații ale unor instituții
... SUA ...
... Ministerul Finanelor. Serviciul privind
... organele de informații ale acestora, un
... de spionaj a Ministerului Apărării.

te. Cereva... Serviciul federal de informații, organele de spionaj și de contraspionaj... Apărării și Departamentul federal pentru apărarea Constituției.

Cercuile conducătoare vest-germane au pus la dispoziție... Serviciul federal de informații... 1961... 5,5 milioane... în mod... pe... comparate... Astăzi... spionaj... pe... oane de

de spionaj, contraspionaj și polițienești fasciste.

Pentru a fi...

Spre deosebire de alte instituții... Serviciul federal de informații este organizat cu totul altfel. Este inutil să cauti rezidențele sale, cu toate că în fiecare oraș sunt câteva. Aceste rezidențe nu tin legătura între ele. Nu potea ca una să acționeze sub acoperirea unui magazin pentru vânzarea fructelor, astfel încât în apropierea primăriei să se facă comerț cu portocale, iar în alta din nou să se vândă marfa de un alt soi ment — informații secrete.

La apăsarea...

... CIA... A... In statele noastre, serviciul de spionaj, rețeaua de supraveghere permanentă în toate regiunile lumii, chiar dintr-un moment dat atenția diplomatului se poate schimba în mod deosebit... Activitatea de diseminare a informațiilor este la un alt nivel decât în țările... este...

La 9 mai 1960, Helmut Kohl... a declarat că președintele Konrad Adenauer... de la... de presedinte a dat indicații să se caute prin toate mijloacele posibile informații despre Uniunea Sovietică... a declarat că președintele Konrad Adenauer... a declarat că președintele Konrad Adenauer...

...

...

amentului european al armatei americane

Totodata, in Berlinul occidental acționează peste 90 de

...

...

...

...

...

...

...

...

liste

Aceste servicii de spionaj folosesc în mod activ în rețele lor și organizațiile reacționare ale emigranților aflați în R. F. a Germaniei, cărora le acordă ajutor material și de altă natură.

Principalele direcții ale activității de spionaj și diversiune

Fostul director al C.I.A., A. Dulles, în cartea sa „Viața în informații”, scria: „Noi trebuie să cunoaștem totul despre întreaga lume... Pentru a pătrunde peste barierele securității blocului comunist trebuie să recurgem la metode speciale, care sînt caracteristice numai operațiunilor secrete de spionaj”.

Aceste metode speciale, care sînt caracteristice numai operațiunilor secrete de spionaj — constituie orientarea strategică dată — timpul respectiv organelor de spionaj americane. Și astăzi, în perioada războiului rece, S.U.A. spionajului americani caută cu stăruință informații cu caracter economic, militar și politic în toate țările lumii. În primul rând țările aliate din cadrul blocului occidental. În al doilea rând țările lovite ale tuturor organelor de spionaj. În al treilea rând țările neutre și în al patrulea rând țările comuniste.

Serviciile de spionaj americane sînt interesate în primul rând de informații despre activitatea economică, militară și politică în țările comuniste. În al doilea rând de informații despre activitatea economică, militară și politică în țările aliate. În al treilea rând de informații despre activitatea economică, militară și politică în țările neutre. În al patrulea rând de informații despre activitatea economică, militară și politică în țările comuniste.

serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările comuniste.

Totul în activitatea de spionaj este subordonat intereselor S.U.A. și a problemei de securitate națională.

O primă grupă de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările comuniste. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările comuniste.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările aliate. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările aliate.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările neutre. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările neutre.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările comuniste. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările comuniste.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările aliate. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările aliate.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările neutre. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările neutre.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările comuniste. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările comuniste.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările aliate. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările aliate.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările neutre. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările neutre.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările comuniste. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările comuniste.

Un alt grup de țări în care se desfășoară activitatea de spionaj în viața americană este țările aliate. Serviciile de spionaj americane sînt interesate de toate țările lumii, în primul rând de țările aliate.

TACTICA CONDUCĂTORILOR RAZBOIULUI SECRET

Garda neagră înaintează

Aici, în noaptea...
...sunt nopți în care...
...putem să înțelegem...
...multe lucruri. Dacă...
...noaptea, fuge cîte o fiară, începe să bată vîntul și să se
miște frunzele copacilor. Dacă...
...un dărnac...
...se poate...
...de noapte...
...la poartă...
...dată...
...se poate deduce că erau doi infractori.
...cînelui de serviciu, au început
...puțin... În sfîrșit, lângă podul unui
...latre.. Infractorii au fost somați, dar
...au continuat să fugă, de data
...a grădii către a grădii. Cînele îi conduce la-

și pe granițe și pe sursele infractorilor. La poalele unei co-
ne necunoscută au deschis focul după care au mai făcut
ună o încercare de a trece din nou granița. Până la urmă
însă, au fost nevoiți să se predea.

La interogatoriul din dimineața reținutii a declarat că
el cheamă Bairamov, iar celălalt — Sabriev. Asupra lor nu
s-a găsit nimic compromițător. Dar ca ocazia cercetării locu-
lului saptei, grănicerii au descoperit două pistolete și muniția
necesară pentru acestea, trei aparate de fotografiat, un te-
nacu, cinci mii de ruble, o lanternă de buzunar, o cutie de
chibrituri, o vergea de culoare neagră și unsoare pentru cu-
lășirea armelor, un rucsac în care se aflau tablete cu min-
care concentrată, un băci și alte obiecte. Toate erau de prove-
niență străină.

Lucrurile erau limpezi: granița fusese trecută de către
spioni. Reținuții negau însă faptul că au trecut frauduloasă
frontiera, dând fel de fel de explicații neverosimile și prezen-
tând buletine de identitate sovietice. Anchetatorul a trebuit
să verifice câteva din versiunile prezentate de cei reținuți, să
cerceteze de mai multe ori locul saptei, să ceară efectuarea a
o serie de expertize. În fața probelor de necontestat, infrac-
torii au recunoscut că au trecut granița și că s-au ocupat de spionaj.
Câteva amănunte lor au trecut granița pentru a cere in-
formări recente. Au aflat de asemenea că nu sunt cei drep-
ți care s-au prezentat, numele a lui Bairamov era Camelia
Ghilas. În Sabriev — La Camil și că la recatarea lor
participă și reprezentanți ai armatei americane.

În timpul anchetei au fost cunoscute câteva importante
năvălii năvălilor de cetățeni și pregătire a spionajului în țară
și pe lăptă. Pentru adevărul a rezultat faptul că Camelia Ghil-
as și Camil au fost pregătiți prin curaj special. Aici în de-
scrierea de o armă sub conducerea și cu participarea directă a
reprezentanților serviciilor de spionaj americani au învățat
cum să atace și să apară și au elaborat legende pentru
ca să nu fie reținuți și studiat pistoletul și a
fost antrenat la tragere au învățat fotografierea și fo-

...ea bascul. În cutia în care se afla pusa în a l...
...a o macheta a unui pod de... în...
...noaptea pentru a...
...ostacole

Ap. colonelul A. B...
...rminat bălăntele de...
...si echipamentul de...
...egal...
...din Gaza...
...anterior...
...lăsa...
...construc...
...fotata...
...în...
...D...
...f...
...a...
...pe...
...a...
...a...
...a...
...a...

Pe...a...granița. am avut asupra mea
...harta, trei fotografii făcute din avion,
...pe hartă porțiunea de teren pe care
...un sac cauciucat, pentru transporta-
...am trecut înol fără greutate. Fisia de
...cum mi s-a recomandat, noaptea
...tentorii? sovietic. Cu virfurile bo-
...în direcție inversă, creând im-

Acest spion a fost pregătit într-una din școlile de spio-
...R. F. a Germaniei, sub conducerea instructorilor
...De...
...a...

tem noastre împreună cu un complice al său în misi re-
militar de către serviciul de spionaj american.

Dupa ce s-a terminat instruirea în școala de spionaj,
am fost echipați în mod corespunzător și transportați cu
avion la O-0. E am însoțit de un locotenent-major, cu r-
mele de Jim. Apoi am fost instalați pe un hidroavion cu
motor, cu destinația granița sovietică. Ne-am oprit la apro-
ximativ 60 de kilometri de graniță. Patru zile am stat în
șă de război. Iar apoi am fost duși la graniță cu un autocar
mobil, din interiorul căruia am supravegheat-o timp de o zi.
A urmat traversarea...

Pentru a trece granița, spionajul recurge la tot felul de
subterfugii. Unii presară pe urmele ce le fac praful special,
pentru a înlătura posibilitatea urmăririi lor cu ajutorul ci-
nurilor de serviciu; alții șterg urmele pe care le fac pe fîșia
de graniță, merg pe virfuri, umblă pe picioroange, utilizează
tălpi înverbate și dispozitive ce imită urmele de porc mistreț,
de vacă și de alte animale.

Pentru traversarea unor garduri, canale, mici ridicături,
agenții folosesc uneori o construcție specială în formă de ra-
niță, atașată cu curele de spinare, care dispune de un mic
motor cu reacție. În același scop, recurg și la alte mijloace
tehnice. Astfel, în Anglia a fost confecționată o „saltea zbu-
rătoare” la care se facea dintr-o panză impermeabilă. În ac-
fel de „avion” împreună cu motorul au loc în caroseria unui
autoturism. Această construcție se umple cu aer și poate ri-
dica o greutate pînă la 180 de kilograme. În ultimii ani, în
Statele Unite s-au pus bazele folosirii în scopul menționat a
elicopterelor cu un loc. De asemenea, încă din 1953 a fost
constatată utilizarea baloanelor, agenții fiind instalați în na-
velă. Pentru balast se folosește r- p l e de, adunat și in-
prăstie în aer. Pentru lansarea cu ajutorul balonului a unui
om pe o distanță mare, r- p l e de și navelă se utilizează curele de
parașută.

În vederea trecerii pe apă a graniței se folosesc, de ase-
menea, diferite mijloace tehnice. De exemplu, de la un spion
american a fost ridicat un cotan bun a spionajului. Cursarea...

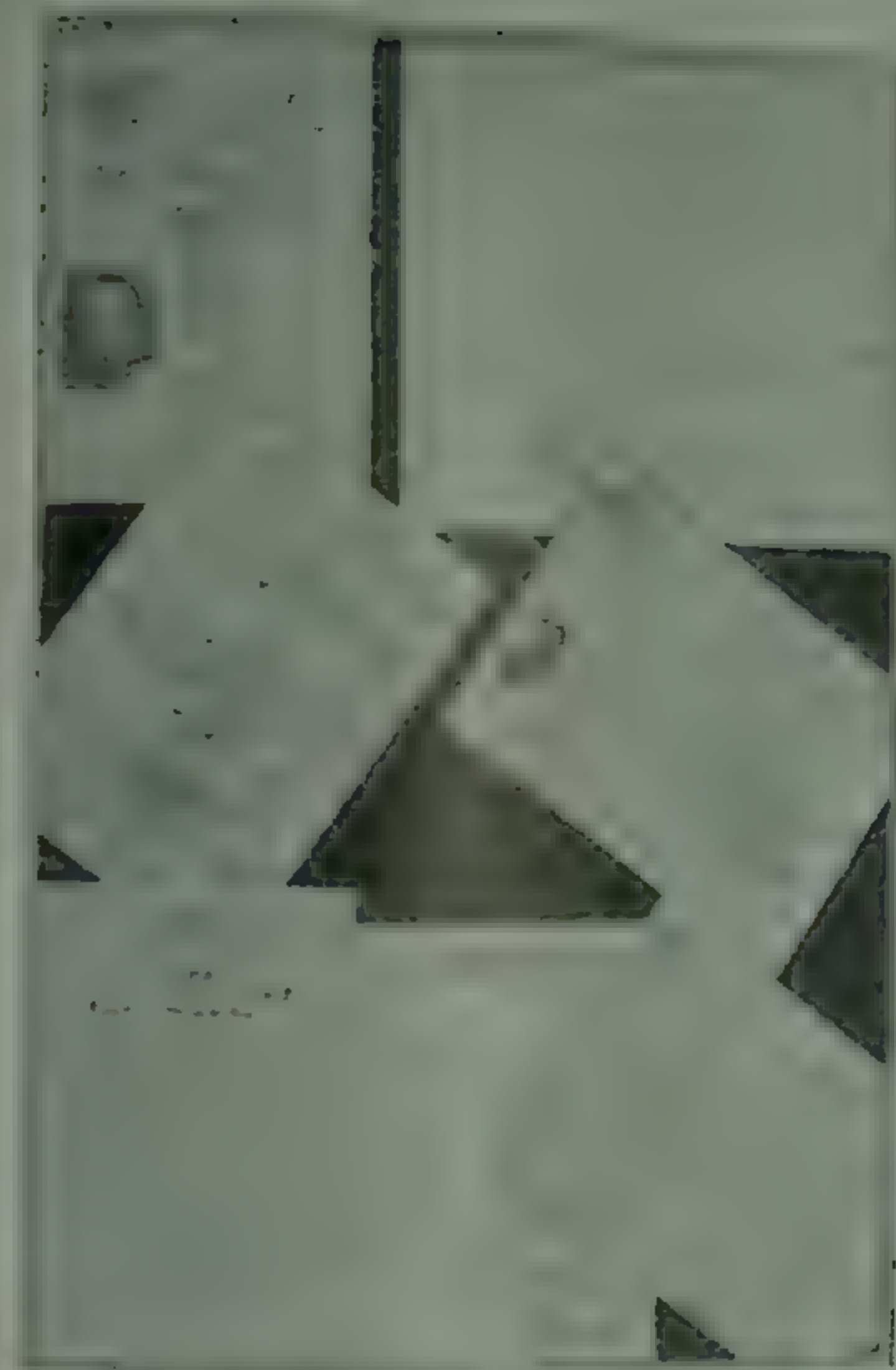
...dal a... la... Trupale...
...sa...
...ai armatelor țării socialiste. În afară de aceasta...
...fizică...
...condiții de luptă, nu mai puțin de trei specialități. „Oba...
...le” obligatoriu pentru ei sînt săriturile cu parașuta, desanta...
...mila...

...se inoculează psihologia asasinilor, capabili să săvîrșescă
cu singe rece orice crimă.

Pentagonul și CIA au în față trupele cu destinație
specială următoarele sarcini:

- să culeagă informații, în principal în timpul identifica-
rui obiectivelor care să fie supuse loviturilor de rachete și
bombardamentelor;
- să distrugă rampele de lansare a rachetelor sovietice
și depozitele nucleare;
- să otrăvească bazinele cu apă, alimentele, culturile și
animalele, pentru a provoca epidemii în rîndul populației și
distrugerii materiale;
- să desfășoare „războiul psihologic”;
- să distrugă linile de comunicații, stațiile de radio
obiectivele militare și industriale și instituțiile de stat;
- să asigure lansarea detașamentelor operative și tactice
de desant aerian;
- să omoreze ori să răpească oameni de stat, conducă-
tori militari și...
tipuri de arme;
- să procure documente privind tehnica militară secre-
tă și armamentul ori prototipuri ale acestora.

În R. F. a Germaniei...
...a...
...a...
...a...
...a...

Documente false des...
ce v...

si l. tuat a p egitate v duc de la f...
...ate 1-2 asa si e zape de...
...asti. In cuprinsul...
...adina me...
...si 15...

...si nu e un fel de...
...versione...
...pe care...
...pentru...
...manila

In lupta este introdusa cea mai noua tehnica

...folosesc...
...anate in dotarea serviciilor de
...totul, incepind cu obiecte de loa-
...utilizare, pina la sateliti artifi-
...mijloacele tehnice sint destinate
...pastrarii materialelor de spio-
...urilor. Indiferent insa de destina-
...se utilizeaza cele mai noi rea-

...A Dalles a ajuns la concluzia ca „Insta-
...rafiera precisă de la mare distanță
...bază pentru culegerea de informații
...Dezvoltindu-și ideea, el susținea că
...vor avea tendința de a in-
...M...
...D...
...se...
...ma...

ra pe scară largă în vederea culegerii de informații secrete. Este cunoscut însă că mijloacele tehnice utilizate în activitatea de spionaj se dezvoltă și se perfecționează din an în an.

Pînă la urmă, alături de aparatura radar și optică, o utilizează tot mai largă capătă mijloacele tehnice radiolocale. Prin intermediul lor se poate asigura controlul asupra conținutului transmisiilor radio și determina locul de dispunere a stațiilor de emisie-recepție militare și speciale.

Interceptarea radio în timp de pace se realizează, în primul rînd, în scopul descoperirii și cunoașterii codurilor și cifrelor ce sînt utilizate în Uniunea Sovietică. Telegrammele cifrate și codificate interceptate sînt studiate de matematicieni-specialiști, cu ajutorul mașinilor electronice.

Serviciul american de interceptare radio dispune de o mulțime de posturi, instalate atât pe teritoriul S.U.A., cît și în străinătate. Iar la această activitate sînt angrenați mii de specialiști.

În sistemul mijloacelor tehnice aflate în dotarea serviciilor de spionaj ale multor state capitaliste, un loc important ocupă aparatura de radiodetecție. Ea se utilizează pentru descoperirea locului de dispunere și a caracteristicilor perimetrelor stațiilor de radiolocație ale URSS. În afară de aceasta, așa cum a declarat Mitchell, fost cadru al serviciului de spionaj al S.U.A. stabilit în U.R.S.S., se acționează cu foarte multă insistență în vederea creării de posturi care să bînuieze semnalele sistemului radar sovietic.

O utilizare tot atât de largă în activitatea de spionaj o are aparatura optică. Printre altele sînt mijloacele tehnice adaptate pentru efectuarea de fotografie aeriană la mare distanță: binocurile și lunetele, utilizate în cadrul spionajului vizual; microscopul și lupele pentru cercetarea obiectelor mici instalate pe aeronave pentru observarea și fotografierea în întuneric.

Mijloacele radio și optice sînt utilizate în cele mai diferite moduri. Ele se află în dotarea aproape a fiecărui agent, la bordul tuturor avioanelor, precum și al altor aparate de zbor folosite în scopuri de spionaj.

Aparatură tehnică descoperită la ager.

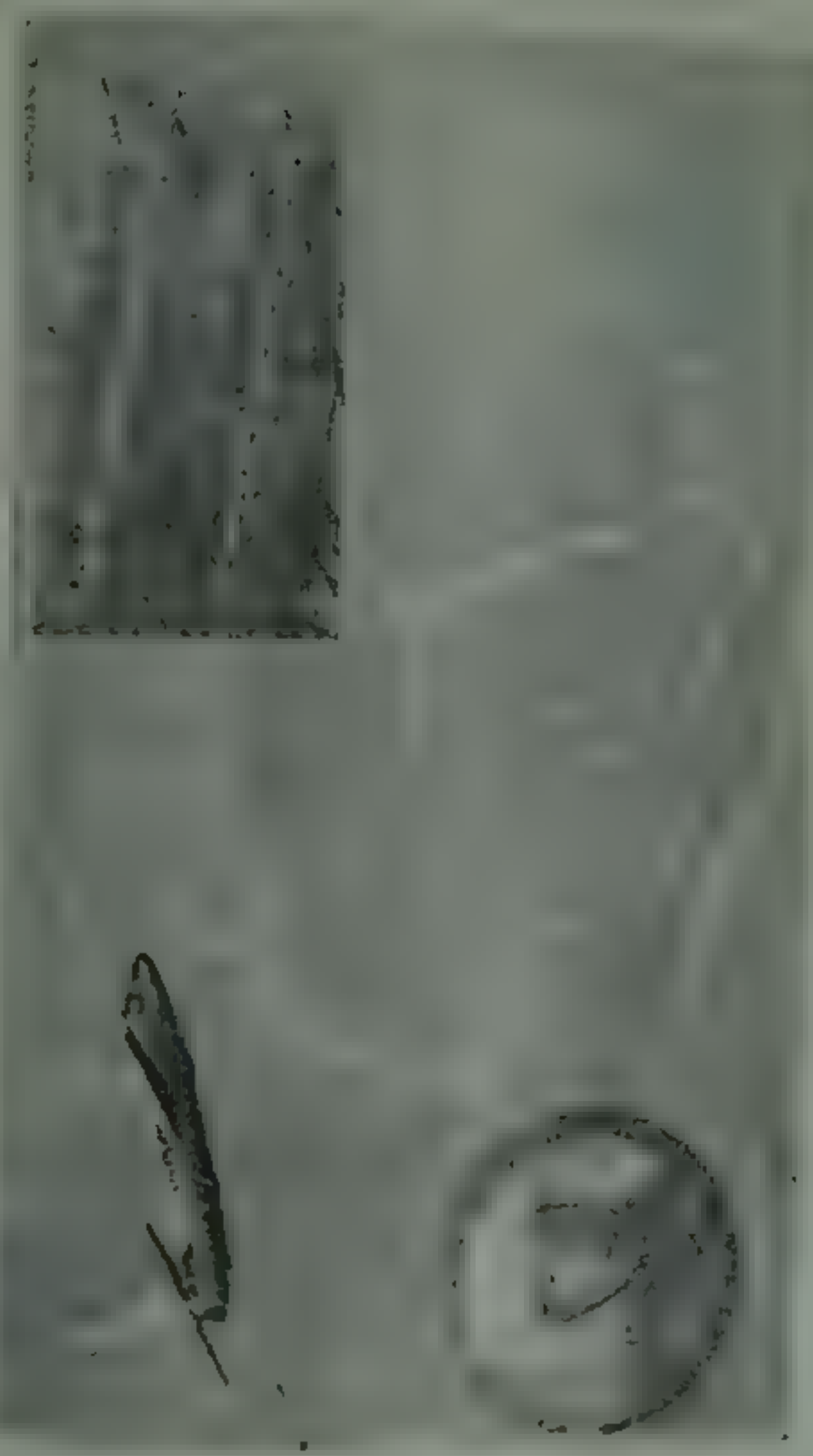
Facuna astfel de declarații conducătorii de stat ai S.U.A. se bazează pe faptul că aviatorul nu mai este în viață, iar avionul a fost distrus. Sperând acest lucru, ei considerau că vor reuși să însușească opinia publică și vor iesi din nou cu fata curată. Căci astfel făcut nu s-a alevit. Guvernul sovietic a răspuns în mod convingător notemeșterii de la statul Democratice de Stat. Intrucăză opinie publică a luat cunoștință de faptele care demonstau țara puțință de tagada caracter, intenționat al încălcării spațiului aerian al U.R.S.S., precum și scopurile de spionaj ale zborului.

Cercetarea rămasă ca olandă american doborât de cercetăști, precum și ancheta efectuată în cazul pilotului Powers, au demonstrat că acest zbor a fost organizat din inițiativa directă a C.I.A., cu acordul guvernului. Avionul a fost utilat cu aparatură pentru efectuarea de fotografii și obținerea de informații prin mijloace tehnice de la mare înălțime.

În tot timpul zborului, până în momentul cînd a fost doborât, Powers a pus în funcțiune o aparatură specială de spionaj, a fotografiat obiective importante de apărare și a înregistrat semnalele instalațiilor de radiolocație ale apărării aeriene a țării. În urma dezvoltării peliculei ce nu fusese deteriorată, s-a stabilit că el a fotografiat cîteva obiective industriale și militare importante: uzine, depozite, căi de comunicație, poduri și stații de cale ferată, aerodromuri, locuri de dispunere a unităților militare și a tehnicii de luptă ș.a.

Suferind un astfel de eșec, serviciul de spionaj american a început, în ultimii ani, să utilizeze, în vederea culegerii de informații secrete despre obiectivele militare și industriale, sateliți-spioni de tipul „Cosmos”, „Midas” și „Discoverer”. Ei sînt dotati cu o puternică aparatură optică și de comunicație.

Mijloacele tehnice sînt folosite nu numai în scopuri de spionaj în alte țări, ci și în interiorul statelor capitaliste. În primul rînd în S.U.A. Autor articolului „Vocea sateliților”, Vance Packard, scrie că agenții F.B.I. folosesc pe scară largă pentru depistarea persoanelor „în care nu se poate avea încredere”, camere de televiziune, aparate de fotogra-

...măscate și instalate...
...spune...
...interes...
...atenție...
...cele mai diferite locuri
...fotografiat și camerele de luat vederi sunt
...obiecte de toaletă, brichete și în alte

...serviciului de spionaj englez, reținut
...Germană, avea aparatul de foto-
...farul de la motocicletă. Un alt spion a fost
...automat, pe care îl ținea ascuns într-un
...Kashbek"

Deseori, aparatele de înregistrat sunt folosite pentru as-
...și cu ocazia observării directe a unor obiective și
...creșcă serviciile de spionaj. În timpul ob-ervă-
...verbal constatările făcute, aparatul măscat
...apoi acest "reportaj" este prelucrat de
...speciale

...spionul japonez Ohara Djukiti, vizitând
...R.S.S. în calitate de turist, avea asupra sa, pe lî-
...fotografiat, un magnetofon de buzunar,

căruia îi „comunica” rezultatele observațiilor sale și coordonatele obiectivelor fotografiate.

Iată un alt exemplu :

În octombrie 1962, într-o zi friguroasă și ploioasă, pe cheiul Nevei, în Leningrad, a apărut un individ înalt, cu o haină de ploate de culoare deschisă. Ce avea el de făcut pe chei pe un astfel de timp, când sezonul de baie se încheiase de mult ? Cu ce se ocupa el ? Ce loc în viața sa afla era de atunci ? Dar, iată, în momentul în care se afla în fața aparatului de fotografiat și începe să fotografieze vapoarele care se aflau în apropiere. Cu o astfel de indelețnăcere l-a surprins comandantul portului, Anatoli Walter, și tânărul scafandru, Leonid Kravcenko. Ei au cerut necunoscutului actele de identitate și au stabilit, astfel, că în fața lor se află adjunctul atașatului naval al S.U.A., Smith. La militie, asupra diplomatului au fost găsite următoarele obiecte : un binoclu, un aparat de fotografiat „Minox”, hărțile Leningradului și Tallinului, un aparat de înregistrat „minifon” bine ascuns sub haină și un carnetel cu însemnări ce conțineau date de spionaj.

Pentru identificarea întreprinderilor industriei atomice și a locurilor unde se prelucerează materia primă radioactivă, spionii stăruie să utilizeze deseori instrumente dozimetrice de mică mărime. Ele sînt destinate fixării gradului de radiații în probe de pământ, iarbă, praf, apă.

Cadrele serviciilor de spionaj instruiesc agentii ca, la nevoie, să distrugă mijloacele tehnice pe care le au în dotare. De exemplu, în cazul în care agentul ar introduce substanțe explozive, acestea sînt puse la dispoziție în caz de necesitate. În cazul în care agentul ar introduce un aparat de fotografiat, acesta ar putea fi distrus cu dispozitive speciale, care sînt puse la dispoziție în caz de necesitate. În cazul în care agentul ar introduce un aparat de înregistrare, acesta ar putea fi distrus cu dispozitive speciale, care sînt puse la dispoziție în caz de necesitate.

Pentru păstrarea informațiilor și documentelor de spionaj se amenajază de asemenea tot felul de ascunzătoare. În exemplu, de exemplu, se folosesc valize cu fundul dublu, sacose și geant, cu căptușala dublă, rame și tocuri de la încălțăminte, palarii, cravate, umbrele, nasturi, inele, stii-

Fig. 1. Obiecte de spionaj găsite la agentul Smith.

săgară obișnuit care așa cum s-a dovedit ulterior conținea olovă.

Concluzia ce rezultă din cele prezentate este evidentă. În a doua jumătate a secolului XX, în fața potențialului și democrației, serviciile de spionaj ale statelor capitaliste au introdus metode, tehnici create după ultimul nivel al științei și tehnicii. Această împrejurare, ca și alte elemente tactice ale dușmanului, determină întreprinderea unor măsuri corespunzătoare de contracarare.

Sub mască străină

O cale frecvent folosită de serviciile de spionaj pentru a introduce cadrele și agenții în țara noastră este cea diplomatică.

La adăpostul pasaportului diplomatic, spionul se simte mai bine decât în orice altă formă de protecție. El poate să se deplaseze liber pe teritoriul țării noastre, să viziteze orice oraș, să se întâlnească cu orice persoană, să participe la orice activitate culturală, sportivă, științifică, artistică, literară, etc. El poate să se deplaseze în orice țară, să viziteze orice oraș, să se întâlnească cu orice persoană, să participe la orice activitate culturală, sportivă, științifică, artistică, literară, etc. El poate să se deplaseze în orice țară, să viziteze orice oraș, să se întâlnească cu orice persoană, să participe la orice activitate culturală, sportivă, științifică, artistică, literară, etc.

Un astfel de individ a fost, la timpul său, atașatul militar american al SUA în Moscova, Carter Vernon URSS. El a fost un spion de mare valoare, care a furnizat informații deosebite despre activitatea militară și politică a URSS. El a fost reținut, împreună cu adjunctul său, în timpul unei vizite la un obiectiv militar. Cu acest prilej i s-a confiscat aparatul de fotografiat, ce conținea pelicule pe care erau fixate avioane

Diferite obiecte folosite de serviciile de spionaj

28 29 30

negative militate against industrial progress & growth & for
[further details]

[illegible]

1. The first part of the paper is devoted to a general discussion of the problem of the existence of a solution of the system of equations (1) for arbitrary values of the parameters α and β . It is shown that the system of equations (1) has a solution for arbitrary values of the parameters α and β if and only if the condition $\alpha + \beta = 1$ is satisfied.

[illegible]

...considerate...
...de asemenea, să fie ușor distrus...

Ataşatul marelui...
...de...
...
...
...pentru a induce

J'ai vu en l'an m. 1636 Longues à venir improu-
ver la Cour de Lann Jaud et un d'années p
à l'école de la Cour de Lann Jaud et un d'années p
à l'école de la Cour de Lann Jaud et un d'années p

...a...
...a...
...a...
...a...
...a...
...a...
...a...

după un anumit timp în locul respectiv s-a
constat că nu mai este a fost denumit Dan I

Longeley era un spion cu mult sânge rece și învârtit, dar tot a căzut. Acest lucru s-a petrecut cu ocazia unei dintre întâlnirile lui cu Danil, în autobuzul de pe traseul n. 17 din Moscova. Ei au fost prinși în flagrant: asupra lui Longeley au fost găsite rapoartele informative pe care tocmai primise de la agentul n. 100 și pe care îl instruisese pe traseului de spionaj, precum și recompensa curentă ce i se plăduse pentru faptul că își trăda patria.

La cererea Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. Longeley a fost declarat indezirabil și expulzat din țară. În ce-l privește pe Danil, a fost condamnat la moarte împușcare pentru trădare de patrie și spionaj.

Funcționarii diplomați ai Ambasadei Statelor Unite ale Americii în U.R.S.S. — secretarul do. William Jones, do. Hugh Montgomery, adjunctul atașatului militar aero Alexis Davison, atașatul Rodney Carlson și secretarul arhivist Richard Jacobs au desfășurat activitate de spionaj, aflându-se în legătură cu trădătorul de patrie Penkovski. Față de aceasta, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a înaintat S.U.A. un protest privind acțiunile ilegale ale diplomaților menționați, care constituie o încălcare flagrantă a normelor de comportare a personalului diplomatic, i-a declarat indezirabil și a cerut ca ei să părăsească imediat țara noastră.

O notă analogă a fost adresată Marii Britanii, care viza pe următorii diplomați ai ambasadei Angliei: secretarul doi Roderick Chisholm și soția sa, Anne Chisholm; secretarul doi George C. W. și soția sa, Patricia C. W.; șeful de misiune militar naval John Warley, atașatul Felicity S. W. și funcționarul diplomatic Ivor Raussel. Toți, la cererea Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., au fost expulzați din țara noastră.

[illegible]

Observat cu insistență obiective diferite, dar care au
cambi interpretările chimice. De exemplu, un TDA în
altă atenția alt de real, unul a îndrăgii se potrivește
poziția punctelor. Capul de miza este un mare de căutare
reputa de celare. Pentru cei. Pentru cei. Într-o
pauză Dead n

În mod asemănător au acționat, în mai 1963, ofițeri americani L. A. Brecken, F. Babbitt și D. Codgan, care au făcut o călătorie în Murmansk. Ei, de asemenea, au pătruns într-o zonă de securitate și au fost reținuți.

În luna octombrie a aceluiași an, L. A. Brecken, S. Sanidge, M. Landingen și F. Smith au luat avionul spre Rostov încălcând legile sovietice, ei au încercat să facă fotografii prin fereastra avionului

În februarie 1964, Brecken, împreună cu trei colegi, au călătorit cu vaporul de la Odesa la Batumi. În secret, ei au fotografiat vapoarele și alte obiective din raionul Sevastopol. La 14 februarie, Brecken și Sanidge s-au deplasat la Leningrad, unde au făcut fotografii prin fereastra autoturismului, încercând apoi să fugă. N-au reușit însă. Leningrădenii indignați, pur și simplu, i-au asediat în mașină. Încuindu-se în mașină, Brecken și Sanidge au fost nevoiți, în fața publicului, să vazeze filmele și să ardă însemnările cu caracter de spionaj pe care le făcuseră.

In octombrie 1964, au făcut o deplasare cu trenul pe ruta Moscova-Habarovsk-Nahodka atașatul militar al S.U.A., colonelul A. John, adjunctul atașatului militar american, locotenentul major C. K. Lee și un soldat al S.U.A., caporalul F. Smith. În timpul călătoriei, la stația Habarovsk, Marea Poartă a fost deschisă pentru ei în H.I. La ville. După ce s-au dus să mănânce într-un restaurant local, au secerențe și 26 de carnețele cu diferite însemnări cu conținut secret.

Scopul călătoriei acestor „diplomați” este reliefat cel mai bine de însemnările făcute de ei în carnetele :

transmiterea lor la timp constituie un aport la cauza intereselor naționale ale S.U.A. ca și cel adus prin îndeplinirea atribuțiilor funcționale normale.

Printre altele, soțiile atașajilor, pentru a sprijini îndeplinirea cu succes de către soții lor a sarcinilor de spionaj, trebuie să cunoască în mod obligatoriu limba țării unde vor funcționa. În legătura cu aceasta, în aceeași instrucțiune se scrie: „...Cunoscând limba, puteți afla orice informație ce vă va revela interesanta pentru soțul dvs. Veti fi mirata cît vei afla cît de multe informații prețioase vei obține cu ocazia diferitelor întâlniri în societate, cînd femeile discută despre munca soților sau despre evenimentele ce se petrec în jurul lor-.”

Este în zadar să mai comentăm aceste documente „unice” ale CIA

Dușmani printre prieteni

Uniunea Sovietică vede în turismul internațional un mijloc important pentru întărirea păcii și înțelegerii între popoare

În 1965, față de 1956, cînd „Inturist” și-a reluat activitatea întreruptă de război, numărul turiztilor străini s-a dublat. În tot acest timp în țara noastră au venit peste două milioane de turiști. De altfel, dacă în anul 1956-1958 s-au deplasat în străinătate două milioane de cetățeni sovietici, iar la noi au sosit peste un milion, jumătate de milion în 1964-1965 au venit acasă în Uniunea Sovietică peste un milion de vizitatori, aproximativ la felă număr ca cetățenii sovietici care au fost vizitați de oaspeti. În prezent țara noastră are legații culturale turistice cu peste 100 de state. Numărul turiztilor veniți în Uniunea Sovietică în 1966 s-a apropiat de un milion și jumătate.

Serviciile de spionaj ale statelor capitaliste folosesc însă turismul internațional pentru extinderea frontului de război.

Pe lângă cele în care se utilizează turismul ca mijloc de spionaj, există și acele cazuri în care se utilizează turismul ca mijloc de propagandă. În acest caz se utilizează turismul ca mijloc de propagandă pentru a influența opinia publică în țările străine.

Un exemplu de servicii de spionaj capitaliste folosite în turism este cel al A. T. D. care a prezentat un memorandum în care se arată că în anul 1961, în timpul vizitelor turistice în Uniunea Sovietică, au fost obținute multe informații deosebite.

La exemple din care rezultă că turismul este utilizat în scopuri de spionaj:

La 23 iulie 1961, prin punctul de trecere a frontierei a sosit un turist din țara noastră, un tânăr american Marvin William Machonen. Era student în anul doi la universitatea „Universitate liberă” din Berlinul occidental.

Machonen cunoștea puțin limba rusă. În pașaport se arăta că el va sta în Uniunea Sovietică de la 28 martie pînă la 28 aprilie 1961. La 30 martie a sosit în orașul Muzape.

La mai puțin de trei luni după prima călătorie în Uniunea Sovietică, studentul ne-a vizitat din nou. Se putea presupune că îl interesau anumite lucruri de la noi, iar părinții, la oameni înstăriți, nu făceau economie de bani pentru că el lor să-și satisfacă plăcerile unei călătorii într-o țară îndepărtată și aparte prin specificul ei.

Machonen trebuia să parcurgă ruta Ujgorod-Lvov-Kiev-Odesa-Brest.

În timpul călătoriei sale, studentul a avut ocazia să viziteze multe orașe și să se familiarizeze cu viața din țara noastră. El a început să-l preocupe obiectivele cărora turistii obișnuiți nu le dau atenție. Într-un loc s-a oprit nu departe de teren de zbor și, coborînd din mașină, l-a cercetat îndelung. Aflîndu-se într-un oraș, nu se știe de ce și-a făcut apariția în oraș. El a vizitat o centrală de radio, câteva unități militare, anume cele care erau în stare de alertă. Evident că îl interesau mai ales problemele de natură

matara. Când se întâlnea cu mașini militare mergea vite-
ri la cerceta cu atenție.

Pe teritoriul regiunii Lvov, Machonen a întâlnit câteva
coloane de mașini cu militari și tehnica de luptă. Fotograf
într-o clipă a avut senzația ofiterilor și șefilor de file să-l oprească,
dar turistul era hotărât să demonstreze superioritatea sa în viața
civilă și a reușit să fugă. O astfel de comportare a trezit milita-
rilor suspiciuni pe deplin justificabile.

Mai departe, spionul (nu mai era nici o îndoială în această
privință) a fotografat cu precizie calea ferată în Kiev. Machonen
a fost reținut în timp ce fotografia statul major al
unei unități militare și, cu aprobarea procurorului, a fost
arestat.

La prănză a efectuat în mașina lui lucrătorii cu
citate la gât o colecție de pantaloni de care erau puse
sapte roluri consumate, un carnet cu însemnări cu caracte-
r de spionaj, hărți geografice și planul Kievului. Pe film
develește în prezența sa se puteau vedea camioane militare,
poduri, cisterne cu combustibil, linii electrice de înaltă ten-
sion și diferite obiective militare și industriale. În geantă
sa a fost găsit un cartel cu cuprindea însemnări secrete și
se arăta un cod convențional. Iată una dintre ele: Parcurgând
kilometru 215 am cercetat motorul. Aceasta însemna după
explicațiile stăpînului cartelului că parcurgînd kilometru
215 în regiunea Lvov el a văzut un pod de cale ferată și un
tren de transporta cisterne. Podul și o parte din tren erau
fotografiate.

— În ce scop ați fotografiat obiective militare și indus-
triale? — a fost întrebat Machonen.

— Am făcut-o din curiozitate. Nu știu că fotografia
e un astfel de obiectiv de interes militar — a răspuns el.

Dar chiar nu putîndu-se răzbi înul pe o navă a reușit
naat:

— Am fotografiat obiective militare din însărcinarea
tota cunoscută al mea de la Universitatea din Berlin — Rud-

Traseul călătoriei efectuate în scop de spionaj de către Machonen

El se afla în legătură cu...
...se caracterizează prin Pa...
...a este răspuns...
...a fost dat...
...a oare...
...Machonen nu...
...and se...

P...
...a recunoscut că a venit în URSS.
...făcând anchetei declarații corespunzătoare.
...la începutul lunii iulie 1961 a fost recrutat...
...de către Daer și Jim, cadre ale...
...american, care aflaseră de intenția lui...
...în Uniunea Sovietică. Acești spioni de...
...de apărare și i-au prezentat uniforme...
...diferite genuri de arme. De la ei...
...tipurile de tancuri, mașinile mi...
...armamentul antiaerian etc. Pregătirea pentru călătorie...
...singur. I-au pus numai condiția să intre prin punct...
...frontieră Ujgorod deoarece îi interesau caracterul și...
...construcții subterane ce se făceau la aerodro...

Machonen a fost dotat cu o curea în care erau amenajate...
...i-au dat un cod, instruindu-l cum să-l folosească și...
...fixat pseudonimul Will. Cheltuielile de deplasare au fost...
...lui Machonen i s-a promis o recompensă substanțială cînd...
...înapoia cu informațiile de spionaj. Dar spionul a fost...
...aj american, ci de tribunalul militar din Kiev cu o pe...
...privativă de libertate pe o perioadă îndelungată de...

...în fața celui american...
...inadmisibilității folosirii turismului...
...de spionaj...

rile corespunzătoare și au continuat să trimită în țara noastră spioni pe această cale.

În 1962 au sosit în Uniunea Sovietică din R.F.G. a Germaniei doi tineri — Sonntag și Naumann. Erau tot studenți. Veniseră în Uniunea Sovietică, chipurile, pentru că doreau să învețe limba rusă. În realitate, scopul călătoriei lor nu avea nimic comun cu lingvistica. Ei s-au ocupat cu activitatea de spionaj, fapt dovedit de rolurile și însemnările ce conțineau informații secrete. În fața probelor de necontestat, au recunoscut că au venit în Uniunea Sovietică din însărcinarea serviciului de spionaj american.

Cei doi studenți au fost recrutați de două cadre ale CIA, Henry și Olsen, care inițial s-au dat drept corespondenți la revista americană „Weekend”. În perioada iunie-august 1961, Sonntag și Naumann au învățat cum să recunoască obiectivele militare sovietice, căile de acces către acestea, mijloacele folosite pentru transportarea rachetelor și a instalațiilor radar, cum să utilizeze scrierea secretă și să fotografieze obiective de primă interes. După terminarea acestor pregătiri, au primit de la spionii americani un aparat de fotografial, materiale pentru scrierea secretă, circa 2000 de mărci vest-germane și diferite obiecte necesare turiștilor.

Reprezentanții serviciului de spionaj american le-au înmănat ca în timpul călătoriei în URSS să identifice persoane instabile din punct de vedere moral ori cu diferite nemulțumiri personale și să cultive ca relații de „prietenie”. Acești oameni, după parcurerea probei, se pot dovedi candidați, corespunzător, pentru a fi încadrați în rețeaua de spionaj.

Cu un scop asemănător a venit în Uniunea Sovietică și turistul „Caminski”. Drept amintire despre călătoria în țara noastră a încercat să el sa se uita din țara fume și cartele cu însemnări ce conțineau date secrete. Printre altele, a fotografiat o instalație radar o porțiune de cale ferată, pe care circula un tren cu cisterne și alte obiecte. În cartelel ractise însemnări privind amplasarea unei baze de artilerie existentă militaților în anumite localități, locul de dispunere

Un turist la o instalație de la

reprezentant al unei redacții americane care se interesa de „măiestria literară” a autorului însemnărilor de călătorie. Ultimele ei s-a pus la Werner să facă o călătorie tristă în Uniunea Sovietică și să îndeplinească acolo câteva însărcinări în partea redacției pe care o reprezintă. Drept recompensă, se obliga să plătească cheltuielile necesitate de călătorie.

Werner a acceptat propunerea fără obiecții, mai ales că între timp americanul îi arătase care sînt îndeletnicirile sale reale, precum și faptul că, în realitate, se numește Bauer. După aceasta, ei au început să se întâlnească în diferite case conspirative.

— Bauer mi-a comunicat — declara Werner — că pe el îl interesează informațiile cu caracter militar: aerodromurile, stațiile de radio, instalațiile radar, locul de dispunere a unităților militare, deplasările militarilor, tehnica de luptă și alte instalații de acest gen...

Traseul pe care urma să-l parcurgă pe teritoriul U.R.S.S. a fost, desigur, stabilit de Bauer. Pe el îl interesau anumite localități, și în primul rînd Odesa, Sevastopol și Feodosia.

— M-a sfătuit — a declarat Werner — să merg încet, să fiu atent și să rețin toate obiectivele ce prezintă importanță militară, podurile mari și locurile unde se află. În Sevastopol și Feodosia trebuia ca de pe o anumită colină să fac fotografii panoramice asupra acestor orașe. La Sevastopol trebuia să fotografiez și să înregistrez pe o bandă magnetice toate turnurile, indiferent de importanța lor.

În timpul ultimei întâlniri cu spionul american, Werner a primit indicații foarte detaliate asupra modului de a face aceste lucruri. După ce a primit aceste indicații, el a plecat în călătorie. În timpul călătoriei, el a scris ca secretar al misiunii sale, toate informațiile pe care le-a cules.

Dar soții Werner nu au mai putut primi această recompensă. La 2 septembrie a fost anunțat că a fost arestat un spion american de la Krasnodar, care se numea Werner.

Prima soldată a fost... în... pechezina... în... tehnice... aferea lor... un carnet cu... serota secrete...

În acest moment... de altfel...

Lupta de idei

...extremă... mul cuvînt sau să murim”

Deci, „să avem ultimul cuvînt sau să murim”. Aceste... pot fi socotite...

de a cîștiga „lupta de idei” este o iluzie de la un capăt la altul, deoarece burghezia nu mai este în stare să emită... care să atragă după sine masele populare. Cunoscutul sociolog burghez american D. Lergher remarcă faptul că... pe care America le oferă pe piața politică mondială... ultimii 30 de ani găsec tot mai puțin și mai puțin cumpărători. Pentru cei mai mulți oameni din întreaga lume, ceea ce noi oferim reprezintă mărfuri învechite, deteriorate, care o mică forță de atracție”.

Cu toate acestea, „lupta lor de idei” cunoaște o intensificare sub aspectul formelor și metodelor și nu are nimic comun cu o dispută locală, de esență, asupra problemelor sociale contemporane. Totul demonstrează faptul că ideologia burgheză are un caracter subversiv, reprezintă o înlănțuire

este în primul rând o activitate de colaborare și de
„înțelegere” cu forțele armate și rezistența în
„teritoriile ocupate de nazisti”.

„Într-un anumit fel, el este un post de radio
în care se transmite propagandă americană,
americană, el „ocupă un loc aparte în lupta pentru
Germania”.

Filialele „Voci Americane” în Europa sunt posturile
radio „Europa liberă” și „Eliberarea”.

De asemenea, guvernul R. F. a Germaniei a creat un
talion radio militar special pentru a desfășura propagandă
împotriva forțelor armate ale țărilor socialiste.

Unele posturi de radio, subvenționate de guvernul ame-
rican, și-au luat denumirea de „Rusia noastră”, „Noua Ucr-
aina”, „Caucazul” etc. L. Forago, în cartea sa „Războiul inte-
ligențelor”, formulează foarte precis sarcinile unor astfel de
posturi de radio ce funcționează sub diverse pseudonime. Ele
aparțin arsenalului așa-zisei propagande „negre”.

„Propaganda -neagră- — spune el — este o activitate de
spionaj în adevăratul înțeles al cuvintelor și nu numai pentru
ca să desfășoare o activitate autonomă, inconjurată de mi-
ster. Propaganda -neagră- nu-și dezvăluie niciodată sursele
reale. Ea se străduiește să creeze impresia că sursele provin
neajutător de pe teritoriul adversarului, de pe cel aflat sub
ocuparea acestuia sau de pe un teritoriu aflat în imediata lui
apropiere”.

Despre activitatea posturilor de radio subvenționate de

sint inventate de reductori

Un alt fapt colaborator al activității de propagandă
este faptul că în unele țări se înființează posturi de radio
care sunt în fapt posturi de propagandă.

Într-un anumit fel, el este un post de radio
în care se transmite propagandă americană,
americană, el „ocupă un loc aparte în lupta pentru
Germania”.

tructoare din Stalingrad, rămas, chipurile, în Occident în
1953.

Minciuna și cîntecul transmisilor unor astfel de posturi
de radio nu miră pe nimeni. Doar minciuna, șantajul și pro-
vocările sînt metodele principale ale activității lor. În instruc-
țiunea serviciului de spionaj al S.U.A. „Cum să fie întocmite
raporturile” se spune:

„Folositi procedeul incitării unui popor contra altuia, a unei părți
a populației împotriva celeilalte, etc. Este necesar a magnifica
împotriva inamicului. Acest lucru este foarte important de fiecare
când liti de partea celui care este în avantaj și în poziție de
trăzirea scopurilor de securitate. Trebuie să se pe care sînt
formativă singur astfel de activități. Trebuie propagandă pentru a
provoca noțiile abstruse și pentru a crea o idee generală
pentru a crea frământări în masa și pentru a crea o idee generală în
conștientul adevăratului inamic”.

„scască „adevărul, jumătate din adevăr, un sfert din adevăr și
minciuna”. Un confrate al său american este de părere, refe-
rindu-se la propaganda sovietică, că este înșușită de ei numai
în cazul în care ea este repetată pînă la saturatie. La baza

popularizării ideilor, ca și a mărfurilor, stă repetarea. Că, și munciuna, cum a arătat Goebbels, este lăta de chice, depinde adevăr, dacă ea este repetată destul de des...".

În afara Agenției de informații și a rețelei largi de propagandă de radio, desfășoară propagandă subversivă și zeci de societăți de diferite organizații, reviste, ziare, studiouri de televiziune și edituri.

De asemenea, într-o serie de țări imperialiste au fost create și desfășoară activitate de diversione ideologică zeci și chiar sute de așa-zise comitete, confederații și societăți oficiale. Unele dintre ele funcționează sub acoperirea de instituții „științifice”, iar altele acționează în mod deschis.

Printre cele care i-au dezvoltat activitatea în mod deosebit se află, de exemplu, „Comitetul Europei libere” și „Congresul pentru libertatea culturii”.

Din însărcinarea expresă a Agenției centrale de informaii a S.U.A., a fost creat „Comitetul american de eliberare de sub bolșevici”, care în 1968 și-a schimbat denumirea în „Libertatea”. În componența sa intră în afara postului de radio „Libertatea” Institutul pentru studenții U.R.S.S. și alte organizații S.U.A. heliutele anual pentru subvenționarea comitetului reînălțat 25 de milioane de dolari. În fruntea lui se află persoane cunoscute pentru că au fost adjunct al secretarului de stat al S.U.A., Henry Sargent și fostul ambasador american la Moscova, Anon Quirk.

Setelul este, centrul principal al provinciei, singurul oraș care capătă ca întregul teritoriu. Libertatea și administrarea amănunțită a orașului este stăruie legătură. Prin natura și viața lui este în contact cu comunitatea și de-a-poi cu de țară și ea are un contact strâns cu comunitatea și de țară americană, care este în contact cu comunitatea și de țară americană.

Despre caracterul activ al lui Ștefănescu, în mare măsură compatibil cu profesorul Vladimir Veselaki, fostă cunoscută a emigratelor reînchinate în R.F.G. Germania care a fost a răpt cu activitatea reînchinate și s-a înșipat în URSS. Un timp el a fost președinte centrului emigrat.

nești reacționari dinaintea „Lucei” și „Gazetei” care ar fi avut
popoarele Uniunii Sovietice și a Țărilor Orientale ca cititori
și redactori ai Zărilor. Nu s-a putut organiza „Lucea”
Întitaga mea este...

[illegible]

nu se interesează de soarta po-

„războiului psihologic”.

Este o sumă de o sută de ori mai mare decât cea pe care o cheltuia Hitler în aceleași scopuri, înaintea celui de-al doilea război mondial. Sînt caracteristice, în această privință, declarațiile fostului președinte al S.U.A., Eisenhower: „Dacă dorim să cîștigăm războiul rece, trebuie să cheltuiem pentru aceasta tot ceea ce este necesar — o jumătate sau chiar un miliard de dolari”.

Pentru penetrarea ideologiei burgheze în URSS se utilizează o diversitate de metode și sunt create laboratoare speciale ce au sarcina de a elabora diferite procedee „mecanice” și „automate” în vederea introducerii de literatură antico-

Un timp, literatura anticomunistă a fost introdusă în U.R.S.S. cu ajutorul unor baloane dotate cu aparatură radio specială. Construcția lor și modul de lansare și de împrăștiere a fișelor erau diferite în funcție de țările din care erau lansate, fiind mai diferite. În mai puțin de doi ani, pe teritoriul țărilor socialiste au fost interceptate 420 de mii de baloane cu 250 de milioane de exemplare de fișici cu conținut denigrator.

si e a membru al partidului laburist. In 1959-1960 Bugrov
si-a desăvirșit pregătirea în domeniul limbii și literaturii rus-
se la Universitatea de stat din Moscova. De data aceasta el
a sosit la Moscova cu sarcini speciale. Înainte de plecare, fu-
sesse instruit în legătură cu mijloacele și procedeele pe care
să le folosească pentru îndeplinirea misiunilor și dotat cu ma-
teriale pentru a desfășura activitate subversivă.

În perioada 18-25 aprilie 1965, cîl s-a aflat la Moscova,
Bugrov a acționat intens în a eastă directie. El l-a vizitat pe
cetățeanul sovietic Konstantinov, căruiu i-a predat instruc-
țiuni privind interceptarea și decodificarea transmisiilor radio
codificate, hîrtie pentru scrierea secretă și alte materiale în
vederea confectuarii de decodificatori cu totul anevoiitori.
Materiale de același gen a încercat să trimită prin poștă și
altor cetățeni sovietici.

Datorită însă vigilenței cetățeanului Konstantinov, orga-
nele securității statului au descoperit și demascat pe agentul
ce încerca să desfășoare activități de diversiune ideologică și
să întreprindă alte acțiuni potrivnice intereselor statului so-
vietic.

Din păcate, anumiți cetățeni, cu voie sau fără voie, se lasă
influențați de propagandă apăsătoare care are ca rezultat
pe neașteptate anumiți cetățeni să devină dușmani ai patriei. Oamenii so-
vietici sunt necredincioși față de orice diversiune ideologică și trădă-
torie de patrie. Dar în unele cazuri, prin efectul a ceea ce au
perceput ca fiind fapte reale, au căzut în capcanele propagandei
adversare. Cînd sunt înținuți prin propagandă la activități
trădătorești, acele persoane care se apropie de ei în viața pa-
vîntă în sărăcie și dăruiește abia în circumstanțe ostile?

În această privință este necesar să amintim cazul scriito-
rului Sineavski. După condamnarea în februarie 1966 pentru
trădătoare activitate anti-sovietică. În urma unei trimiteri în stăru-
natate, el raționând întru că el să realizeze în țara noastră
Dante a apăs pînă acolo încît să pînă că 20 de 10 august
1960 a fost ziua asasinării pe furtună a chipurilor, ad

post-tatari rafanându-se una pe altă și s-a sosit la Moscova
și s-a cunoscut. Atît Daniel... și s-a cunoscut pe
causa meritului.

Stavilă nemernicilor, bețivilor și ignoranților

În anitatea... și s-a cunoscut pe
causa meritului.

Decadența morală a lui Bugrov a început cu cîțiva ani
înainte de a fi chemat în armată. Cu el s-a petrecut același
lucru care se petrece cu toți cei care caută o viață „ușoară”
și disprețuiesc munca. Conceptiile lor despre viață le sînt
identice, cu excepția unor mici detalii ce privesc vîrsta, me-
diu și folosirea... și s-a cunoscut pe
causa meritului.

În familie, lui Bugrov nu i s-a cultivat dragostea pentru
muncă și, pînă la urmă, a devenit un parazit. Nedînd nimic
sau aproape nimic societății, el voia să primească în schimb
totul. Imbrăca haine de proveniență străină, iar masa o lua
numai la restaurant. Dar pentru aceasta erau necesari bani,
și încă nu puțini. Și atunci a „învălat” cum să-i procure. Îm-
preună cu un alt individ de teapa sa, pe nume Volodin, Bug-
rov a început să-și facă tot mai mult simțită prezența în
acele locuri vizitate de străini ce vin la Moscova, de la care.

și s-a cunoscut pe
causa meritului.

Dar nu s-au oprit aici, ci cu obiectele cîmpătate au început să
facă speculă. Prinziind gustul unei astfel de vieți parazitare,
au hotărît să fugă în străinătate pentru a cunoaște „la fața

pă ce a dezvăluit datele secrete pe care le cunoștea el a fost lăsat în voia soartei, iar parazitul pînă la paraziți nu are ce face. Un om fără căpătîi, care nu știe și nu vrea să muncească, nu poate deveni decât agent al unui serviciu de spionaj străin. Numai în această împrejurare, aflindu-se la marginea prăpastiei, a înțeles Bugrov întreaga tragedie a situației sale. Știind bine ce-l așteaptă în patrie, el s-a prezentat la ambasada sovietică, recunoscîndu-și greșeala. Iată cum tentațiile modului de viață occidental au mutilat sufletul acestui tînr. Vor trece anii de închisoare și el va avea posibilitatea să înceapă o viață normală.

Aceasta este soarta tuturor aceluia care voluntar ajung victime ale războiului secret desfășurat împotriva țării noastre de către serviciile de spionaj străine.

Viața arată că acolo unde se duce o luptă necrutătoare împotriva elementelor antisociale, acolo nu este loc pentru acei ce ar putea deveni victime ale agenților străini ori ale diversității ideologice. Dimpotrivă, dacă astfel de elemente nu găsesc împotrivirea necesară, ele pot cădea ușor în mrejele serviciilor de spionaj străine.

Acestea, în activitatea de subminare pe care o desfășoară împotriva Uniunii Sovietice, pun mare bază și pe bețivi, care pentru societatea noastră sînt periculoși din toate punctele de vedere. Aflindu-se în stare de ebrietate, individul nu mai este în stare să-și controleze limba și poate să dezvăluie oricui secretele pe care le cunoaște. Bețivul pierde controlul asupra faptelor sale și, în dezacord cu dorința sa, poate să pice în plasa pe care l-o întind serviciile de spionaj și din care nu oricine mai poate să iasă. În afară de aceasta, alcoolul îi slăbește starea volitivă și bețivul nu mai este capabil să se opună influenței străine. În sfîrșit, bețivul are nevoie de bani, iar pentru a-i procura nu se dă înlături de la nici un fel de crimă. Nu întâmplător agenții serviciilor de spionaj ale țării noastre reușesc la înnoirea pe scară largă a băuturilor alcoolice. În instrucțiunile după care ei se conduc se arată clar că înainte de a se trece la prelucrarea în spirit anti-sovietic a unei persoane pe care intenționează să o recruteze.

acestora trebuie să i se dea de băut pentru a se putea lua în astfel de limbă.

„Într-o urechile și ochii larg deschise și cautați fantarone, se văd într-o stare de ebrietate, în care se pot observa obiceiurile să asculte ceasuri întregi petrecerea unui fleac. Fiecare înțeleg deuna cad în plasa pe care le-o pregătesc cu atenție și fără să se dea seama, să dezvăluie secrete bine păzite.”

Într-o astfel de plasă a căzut și aviatorul militar B. Lui i pareea să facă caz de cunoștințele în posesia cărora, prin natura lucrului, se afla, mai ales în fața unor prieteni, dintre care unul cunoscut în mod intim prin diferite restaurante „Prietenii” cu două persoane cunoscute intim prin diferite evenimente, fi fatală. După ce a consumat o mare cantitate de băutură în compania lor, B și-a dat drumul la gură, dezvăluindu-le date secrete de stat. Întîlnirile lui B cu cei doi au continuat. În timpul chefurilor, „prieteni” îi trăgeau de limbă pe fiecare cu meticulozitate, folosind în scurt timp să culegă date importante despre anumite tipuri de avioane, programul de lucru al unității din care făcea parte, tehnica de luptă ș.a. Ulterior, cei doi au fost demascați de organele securității statului ca agenți ai unui serviciu de spionaj străin, primindu-și pedeapsa meritată. Nu a scăpat de pedeapsă nici B, deși el nu s-a gîndit niciodată să devină complice al dușmanului.

Interesele societății noastre cer ca lupta împotriva beției să se desfășoare cu și mai multă hotărîre și în mod sistematic. Cu totul de neconceput sînt manifestările de beție în mediul militar, unde fiecare, absolut fiecare persoană se află, într-o măsură mai mare sau mai mică, în posesia unor date secrete de stat. Bețivul și militarul sînt două noțiuni incompatibile și, de aceea, fiecărui caz de beție în mediul militar trebuie să i se acorde importanța cuvenită.

Strategii și tacticienii războiului secret desfășurat împotriva Uniunii Sovietice și-au luat drept aliați și pe unii dintre slujitorii domnului. Ascunzîndu-se în spatele religiei, ei manifestă multă singurătate pentru a atrage la activități subversive diverși clerici și sectanți.

În această privință, sînt interesante declarațiile conștăntinilor condacatorilor serviciului de spionaj american Allan Dreyfus. El spune: „Pe americani îi interesează în mod deosebit biserica și cel puțin în ceea ce îl privește, ei nu pot să nu aibă în vedere și pe cei care sînt în afara ei. Pentru noi, biserica are mare importanță. Este un mijloc foarte eficient de a se afla și de a se afla în cunoștință cu activitatea noastră. Dacă dădeți să vă gândiți în acest fel, veți vedea activitatea noastră.”

Deosebit de periculoși sînt în această privință sectarii. Membrii tuturor sectelor sînt considerați ca agenți de informații sau potențială a serviciului de spionaj ale statelor imperialiste.

În timpurile noastre, clericii și sectanții se adaptează noilor condiții și stări de lucruri, în ideea că astfel vor să atragă în plasa lor noi „oite rătăcitoare”. Dacă cu cîteva ani în urmă ei anatemizau știința și comunismul, acum încearcă să acționeze sub deviza: „Religia nu contravine științei și comunismului”. În acest sens, sînt edificatoare următoarele cuvinte dintr-un document baptist: „După Evangheliile, Isus Hristos a fost produsul proletariatului, fiul unui necămeseriu — dulgher, pe nume Iosif, iar mama lui a fost simplă femeie muncitoare. Drept urmare, salvatorul omenirii, prin starea sa socială, se află aproape de proletariat, de țărănimă... Isus Hristos a fost un mare socialist, comunist, părinte spiritual și predecesorul partidului comunist”.

Nu trebuie să se considere că sectanții sînt numai bătrîni și bătrîne neputincioase. Dacă lucrurile ar sta astfel, atunci conducătorii celei mai reacționare secte — iehoviștii — care își are sediul în S.U.A., nu ar mai cheltui atât de însemnate pentru activizarea lor.

Căpeteniile iehoviste și ale altor secte religioase acordă o importanță cu totul deosebită recrutării de aderenți din rîndul tinerilor. Iată ce se scrie în această direcție în unul din numerele revistei „Turnul de veghere”, închinat speciei tineretului și editat sub titlul „Tineretul în societatea noastră”: „Tinerii de astăzi sînt bărbații de mîine. De aceea, călătoria și mîntuirea lor depind de noi. Noi trebuie să formăm și să educăm tineretul de astăzi...”

Urînd aceste înalta, țările catolice și protestante sînt pu de la cea mai înaltă vîrstă în vîrstă și sînt în viața a otrava religiei.

În scopul spionajului, biserica și sectele sînt organizate ca să se facă cîștig din activitatea noastră. Ele sînt formate dintr-o mulțime de oameni care sînt dați în viața noastră și se fac cîștig din activitatea noastră. Ele sînt puse pe calea și chiar de unele cîtece revoluționare care sînt dați în viața noastră, cum a fost cazul în cazul nostru, care sînt dați în viața noastră. Isus Hristos, stigmatizat de naștem pe întregul pămînt” ș.a.m.d.

Ca să arătăm că biserica și sectele sînt în viața noastră, călătoria și mîntuirea lor depind de noi. Noi trebuie să formăm și să educăm tineretul de astăzi...”

CAUZA ÎNTREGULUI POPOR

După ce se auzise că în țara noastră se desfășurau lucrări de planul privind desfășurarea în continuare a războiului, în fiecare dimineață, însoțitorul aduna în jurul lui. Așa că, în fiecare dimineață, el era primul care se trezea și se trezea cu gândurile la război. El nu avea nici o legătură cu multe dintre ele. Răspunsurile spionului la întrebările ce vizau aceste probleme erau un fel de dubiu că informațiile respective le obținuse la foști colegi din armată și de la diverse cunoștințe. La un moment dat, anchetatorul l-a întrebat :

— Serviciile de spionaj străne au manifestat interes pen-

— Da, au manifestat un astfel de interes — a răspuns Penkovski. Ele m-au întrebat ce posibilități de acces am la

documentele personale ale militarilor. I-am spus că pot să selectez unele cunoscute din rândul militarilor sub un anumit pretext, să-mi arate legitimațiile. Luind masa cu mine (nu-mi amintesc numele lui), l-am rugat să-mi arate legitimația. Când m-a văzut, mi-a spus că este confectionată, pe care mi-a descris într-un raport informativ.

Când s-a stabilit faptul că Penkovski a înmănat lui un pachet cu documente militare, anchetatorul a trebuit:

- De unde ați luat aceste documente?
- De la un fost militar, a urmat răspunsul.

La întrebarea cum a reușit să obțină informații de la tovarășii de chef, Penkovski a spus:

— Nu era nici o greutate. Sub influența alcoolului, singuri începeau să pâlăvrăgească.

Astfel, indolența, miopia politică și flecăreala unor militari cu care acest dușman se întâlnea și chefua au facilitat în mod direct activitatea lui de subminare.

De la un timp, Penkovski nu s-a mai întâlnit cu chefii și gură-cască. În mediul în care el trăia au fost destui oameni principali și atenți. Sesizările lor privind curiozitatea reșită din comun a lui Penkovski față de probleme ce nu aveau legătură directă cu munca sa, precum și unele comportări suspecte ale lui au stat la baza activității cecistilor de demascare a acestui infractor periculos. Acești oameni au înțeles că asigurarea securității U.R.S.S. este cauza întregului popor sovietic.

Sînt nenumărate cazurile cînd, ca urmare a vigilenței cetățenilor sovietici, au fost demascați agenți serviciilor de spionaj străine, ce încercau să obțină informații secrete despre țara noastră, despre potențialul ei economic și militar.

Odată, mecanicul de locomotivă Minaev, în timp ce se pregătea să pornească trenul dintr-o stație de la Leningrad a descoperit în apropierea sa un obiect misterios. După o scurtă cercetare, el s-a vădit că este un aparat de spionaj străin, venit în țara noastră ilegal. Prin decret al Prezidiului Sovietic

Suprem al U.R.S.S., Minaev a fost decorat cu medalia „Pentru merite în apărarea grăniței de stat a U.R.S.S.”

În iunie 1953, pe vremea cînd se afla în Leningrad, a depistat de Leningrad un obiect misterios, care era o fotografie a stației de spionaj străin. După o scurtă cercetare, el a stabilit că „fotografatul” era agent al unui serviciu de spionaj străin venit în țara noastră ilegal.

Iată un alt exemplu:

Natasa K. din Moscova, o tânără de 25 de ani, care a fost în contact cu un agent străin, a fost arestată în urma unei investigații efectuate de Securitatea Sovietică. Când lăsa să părăsească țara, a fost arestată în Siberia, străinul și-a exprimat regretul că nu poate să meargă pe acele meleaguri, despre care a auzit și citit mult. Apoi a rugat-o să solicite unora dintre cunoscutele sau rudele sale să-i trimită, pentru el, niște modeste suveniruri, cum sînt conuri de cedru, crengi de conifere și petale ale unor ierburi din Siberia. Rugămîntea lui nu era deloc dezinteresată, fiind așa cum a rezultat ulterior, agent al serviciului de spionaj al unui stat imperialist. Vigilența Natasei și a prietenilor ei au ajutat organele securității statului să demaste un dușman foarte periculos.

Vigilența este o calitate indispensabilă a oamenilor sovietici. Se înțelege, desigur, că ea nu are nimic comun cu suspiciunea permanentă, cu spionomania. Trebuie întotdeauna și peste tot să respectăm măsurile preventive care garantează păstrarea secretelor noastre de stat și militare.

Prima și cea mai importantă măsură de acest gen trebuie să fie discreția în discuțiile purtate cu persoane necunoscută și chiar cunoscute pe leme care, într-o măsură sau alta, au tangență cu secrete de stat și militare. Este necesar să se rețină întotdeauna faptul că spionii își pun deseori masca unor oameni sovietici cinstiți. Dacă le este greu să ascundă necunoașterea limbii ruse, atunci se dau drept turiști din țările socialiste.

De exemplu, în Turkmenia au venit doi diplomați americani, care cunoșteau perfect limba rusă. Aici, ei s-au dat

drept cetățeni sovietici. Deplasindu-se prin Așhabad cu taximetrul, au început o discuție cu conducătorul auto, punându-i întrebări la prima vedere nevinovate, dar în fond bine gândite, prin care urmăreau să obțină informații despre existența pe teritoriul republicii a unor unități militare și întreprinderi de importanță deosebită. Șoferul a observat însă scopul ascuns al întrebărilor ce i se puneau și a sesizat organele de securitate în vederea curmării activității de spionaj desfășurate de cei doi diplomați.

Uneori, spionii recurg și la alte subterfugii.

Astfel, agenții unui serviciu de spionaj occidental introduși într-o delegație științifică, după tratativele duse cu specialiștii sovietici, și-au exprimat dorința să răspundă la orice întrebare pe care aceștia din urmă doresc să le-o pună. Calculul era simplu: în felul acesta puteau să afle problemele care la noi nu fuseseră încă rezolvate, dar care se aflau în stadiu de elaborare.

Vigilența revoluționară nu este ceva innăscut. Ea se formează în procesul educației. În această direcție o importanță primordială are înțelegerea justă de către cetățeni a tacticii subtile a dușmanului. Marele scriitor sovietic, M. Gorki, scria: „Dușmanul merită pe deplin o atenție permanentă asupra lui; el a dovedit acest lucru. Trebuie să fii în stare să-l simți chiar și atunci când el tace și zâmbește prietenos, trebuie să fii în stare să observi falsitatea de ieșit a tonului său când vorbește sau chiar cîntă”.

Spionii englezi le indică agenților lor: „Din punctul de vedere al flecărelii, oamenii se împart în flecari simpli și lăudaroși, în flecari temperamentali și indiferenți”. La rîndul său, serviciul de spionaj american dă agenturii următoarele indicații: „Lăudăroșenia este o slăbiciune caracteristică, într-o măsură mai mare sau mai mică, fiecărui om. Țineți ochii și urechile larg deschise, căutați-i pe lăudaroși... Nu este greu să-l determinați pe om să vorbească despre sine, mai ales atunci când pe vestonul lui atîrnă semne care atestă că s-a făcut remarcat. Întrebați-l cum le-a obținut, pozați într-un

interlocutor atent, iar el vă va povesti foarte multe lucruri și pînă la urmă va începe să se laude”.

Ziaristul american Markhey povestește în paginile revistei „Liberty” despre vinătoarea de către spion a palavrăgilor:

„Mulți agenți britanici... sînt în principal ziaristi, comisvoiajori, membri ai unor expediții științifice, turiști bogați sau studenți. Lor nu li se cere să deschidă casele de fier sau să corupă deținătorii unor secrete importante. Sarcina lor de bază este aceea de a asculta pînă și a culege fapte al căror interes este pe deplin justificat de natura profesiei pe care o au. Desigur că ei sînt avertizați în prealabil căror fapte să acorde atenție. Pînă la urmă, sarcina principală a agentului secret englez constă în aceea ca el să asculte, să rețină și să aprecieze cum trebuie cele auzite, iar apoi să le raporteze. Aceasta în nici un caz nu înseamnă că el este obligat să tragă cu urechen la o gură de sondă închisă. El trebuie să exploateze numai pe deplin și în mod profesional palavrăgeala care este caracteristică oamenilor.”

Despre flecăreala ca un viciu ce ușurează activitatea de subminare deslășurată de agenții serviciilor de spionaj străine, cetățenii noștri cunosc foarte multe lucruri. Tot despre ea vorbesc și nenumăratele proverbe și zicători, ce îndeamnă la vigilență, iată cîteva dintre ele: „Pentru spion, palavrăgiul și naivul sînt o adevărată comoară”; „Fiecare pasăre pe limba ei piere”; „Știi multe, dar spune puține”; „Să nu spui întotdeauna ceea ce știi, dar întotdeauna să știi ceea ce vorbești”; „Cocoșul îi spune găinii, iar ea la toată strada” etc.

Este necesar să se țină seama de faptul că secretele de stat și militare nu sînt numai cele cuprinse în documentele ce au antetul „secret” sau „strict secret”. Desigur că pentru spion este foarte important să intre în posesia unor astfel de documente, dar el nu va pierde din vedere nici acele date care într-o anumită măsură îi pot crea o imagine despre secretul militar și de stat.

Fostul șef al serviciului de spionaj german, Nicolai, care a făcut multe lucruri pentru formarea cadrelor de spioni hitleriști, scria: „Serviciul de spionaj german pune mai puțin bază pe informațiile provenite dintr-o singură sursă, chiar dacă ea este de nădejde, sau pe o singură informație, ci mai

mult pe studierea atentă, metodică a unor detalii alese din imensa masă de informații, pe care le filtrează... Detaliile, anumite părți separate, faptele care la prima vedere par neînsemnate, verificate și comparate cu altele, duc la obținerea unor date mult mai veridice".

Pentru spion prezintă importanță orice informații care într-o anumită măsură îi formează o imagine despre problema care îl interesează. De exemplu, aflindu-se în apropierea unei unități militare și observând militarii care intră și ies, precum și tehnica ce se află în interior, spionul își poate forma o imagine aproximativă în legătură cu caracterul acestei unități militare. Dacă în completare la cele arătate mai ascultă și o discuție între militari palavragli din unitatea menționată, imaginea formată devine și mai veridică.

Din păcate, mai sînt cazuri cînd în unele unități militare, instituții, departamente și organizații științifice nu se face simțită pe deplin cerința respectării ferme a normelor care reglementează apărarea secretelor de stat, fapt ce poate duce la divulgarea lor. De exemplu, Denisov, militar la o subunitate a flotei din Marea Neagră, primind de la statul major anumite documente secrete, nu a manifestat atenția cuvenită pentru păstrarea lor. Le-a introdus într-un caiet, pe care l-a ținut pe un raft cu cărți, și a plecat la ședință.

Unele persoane, dovedind miopie politică, își permit să discute cu cunoscuții, prietenii sau rudele probleme de serviciu la teatru, în tramvai, în tren, în mașină și în alte locuri, divulgînd cu această ocazie informații ce constituie secrete de stat. A fost un caz cînd un militar, aflindu-se în tren în stare de ebrietate, a început să povestească călătorilor întîlniți în timpul călătoriei în compartiment despre experimentarea unei noi tehnici de luptă, divulgînd astfel date ce constituiau secrete de stat. O comportare la fel de condamnată a avut și comandantul unei subunități militare, inginerul locotenent-colonel M., cu ocazia unei vinători. Din senin, el a început să palăvrăgească despre mersul construcțiilor unor importante obiective militare.

Sînt și cetățeni care se comportă cu ușurință în relațiile

cu vizitatorii străini ce încearcă să culeagă informații cu caracter secret. Acest lucru se referă mai ales la relațiile cu personalul unor expoziții internaționale. De exemplu, cata-loagele și opisurile exponatelor unor expoziții internaționale au fost un timp puse la dispoziția numai a acelor vizitatori care își comunicau adresele. De ce și pentru ce? Oare organizatorilor expozițiilor nu le este indiferent dacă vizitatorul locuiește în Moscova ori în Leningrad, pe strada Gorki sau pe Nevski prospect? Lor le erau necesare adresele cetățenilor noștri, chipurile, pentru a intra în contact „de afaceri” cu ei, deși toată lumea cunoaște că la noi există monopol de stat asupra comerțului cu firmele străine și, în consecință, nici Ivan și nici Sidorov nu ar trebui să prezinte nici un fel de interes pentru ei.

Personalul expoziției engleze cu mașini de multiplicat a încercat să fotocopieze documentele personale ale unor cetățeni sovietici. Din păcate, au fost cetățeni care au acceptat acest lucru, oferind modelele de documente sovietice atît de mult căutate de serviciul de spionaj englez. Astfel de oameni, chiar dacă nu o doresc, ajută agenții dușmani să obțină informații cu caracter secret.

Datoria fiecărui cetățean este aceea de a ajuta străinii care ne vizitează țara să cunoască realizările poporului sovietic. În același timp, însă, trebuie să curme orice încercări ale elementelor ostile de a aduce daune patriei noastre.

Desebit de vigilenți trebuie să fie cetățenii sovietici cînd călătoresc în străinătate. Este necesar să se aibă în vedere că serviciile de spionaj străine, recurgînd la diverse subterfugii, încearcă să obțină de la ei anumite informații secrete, să-i recruteze în calitate de agenți ai lor. În acest scop, studiază cu atenție fiecare persoană ce sosete din Uniunea Sovietică, căutînd astfel să descopere pe cele care ar putea să „pice” în plasa ce li se întinde. Caută în primul rînd persoane care au darul beției, dornice de căpătuială. Fixîndu-se asupra unei persoane, spionii încearcă apoi pe calea provocării și a șantajului să o determine să trădeze patria și să o atragă la activitate de spionaj.

Serviciul de spionaj american a elaborat chiar o instrucțiune specială referitoare la modul cum să se desfășoare supravegherea cetățenilor sovietici în străinătate, în vederea descoperirii acelor trăsături negative de caracter ce ar putea fi ~~exploatare pentru determinarea unora dintre ei să trădeze~~ patria.

Cetățenii sovietici, aflându-se în străinătate, au o comportare corespunzătoare și descoperă la timp intențiile dușmănoase ale serviciilor de spionaj, nerăspunzând la nici un fel de provocări.

De exemplu, agenții serviciului de spionaj american au primit o lecție exemplară de la un grup de mineri de pe Don, ce se aflau în Belgia. Spionii americani mergeau în spatele lor, le înminau literatură antisovietică, le făceau propuneri să rămână în străinătate etc. Intr-o zi, întorcându-se de la plimbare la hotel, turiștii noștri au găsit în fața camerelor lor un individ care le introducea sub ușă fițuici cu conținut antisovietic. Răbdarea minerilor a depășit orice limită și ei au alungat pur și simplu din hotel pe musafirul nedorit.

Pentru a feri cetățenii sovietici de provocările serviciilor de spionaj străine, la 13 ianuarie 1960, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat Decretul privind netragerea la răspundere penală a acelor persoane care, fiind recrutate de spionajul străin, vin la organele securității statului și declară acest lucru. În Decret se arată: „Nu va fi tras la răspundere penală cetățeanul U.R.S.S. recrutat de un serviciu de spionaj străin pentru a desfășura activitate de subminare împotriva U.R.S.S., dacă el nu a întreprins nici un fel de acțiune în vederea îndeplinirii sarcinii criminale ce i s-a dat și declară de bunăvoie organelor de stat despre legăturile sale cu serviciul de spionaj străin”.

Din păcate, sint cazuri izolate cind cetățeni de-ai noștri nu țin seama de împrejurările în care se află și nu dovedesc vigilența politică necesară. Astfel, în timpul unei călătorii în Franța, specialistul în probleme de radio, Grușin, a început să se laude în fața străinilor cu cunoștințele pe care le posedă în domeniul menționat. Acest lucru a fost observat de

ghid, un fost ofițer în armata țaristă, care a început să-l tragă de limbă în legătură cu realizările sovietice din industria de radio. Probabil că Grușin i-ar fi furnizat informațiile dorite, dar a intervenit conducătorul grupului de turiști, care i-a atras atenția asupra celor ce se petrec.

După regulile general valabile, secretele de stat trebuie să fie cunoscute numai de către cei cărora natura muncii le cere acest lucru. Regula menționată trebuie respectată cu strictețe și întocmai de către toți. În realitate, însă, lucrurile nu stau întotdeauna așa. Sint persoane care, dorind să arate celor din jur că sint bine informate asupra unor probleme de mare importanță, divulgă secrete de stat în discuțiile ce le poartă cu diverși cunoscuți, în cuvintările ce le țin la ședințe, în presă, în scrisori și telegrame deschise, în convorbirile ce le poartă la telefon etc.

Or, vigilența politică este imposibilă fără o disciplină fermă, o ordine și organizare a muncii exemplare. Acolo unde ele există, este asigurată în fapt și apărarea secretelor de stat și militare.

De asemenea, înțelegerea justă și aplicarea întocmai a legilor dau increderea fermă că drepturile cetățenilor sovietici sint apărute cu strășnicie și că orice persoană care a comis o infracțiune va fi pedepsită și nici o persoană nevinovată nu va fi trasă la răspundere penală.

Legalitatea socialistă cere să se manifeste o atitudine atentă față de fiecare cetățean și să se verifice profund și în mod obiectiv orice suspiciune ce apare în legătură cu el. Nouă ne este necesară o vigilență revoluționară reală și nu o suspiciune de care nu o dată s-au folosit dușmanii statului ~~sovietic~~ în activitatea lor de subminare. Iată de ce este necesar ca, sporind vigilența politică, să luptăm împotriva incercărilor de a crea stări de suspiciune și de neîncredere printre oamenii sovietici.

Una dintre formele de ridicare a vigilenței o constituie întâlnirile oamenilor muncii și militarilor sovietici cu cekiștii. În ultimul timp, astfel de întâlniri au devenit tradiționale. Ele se desfășoară într-o atmosferă caldă și apropiată. Cekiștii

relatează ascultătorilor despre formele și metodele de activitate ale agenturii dușmane, și îndeamnă la vigilență.

În educarea vigilenței, un mare rol joacă multe dintre filmele noastre, așa cum sînt: „Legea graniței”, „Criminalul de stat”, „Jocul fără reguli” și altele. O importanță educativă și mai mare o are organizarea în diferite orașe a unor festivaluri cu astfel de filme. De exemplu, festivalul de acest gen organizat în toamna anului 1965 la Omsk, în Palatul de cultură al petroliștilor, s-a desfășurat în condiții foarte bune. El a fost deschis de secretarul comitetului regional de partid, E. D. Suhinin. De asemenea, a participat și S. G. Uralov, primul comandant al organului de securitate din Omsk, membru al P.C.U.S. din 1914, care a lucrat sub conducerea lui F. E. Dzerjinski și a executat anumite însărcinări din partea lui Lenin. El a povestit despre faptele eroice ale cekiștilor în primii ani ai revoluției și ai războiului civil și despre vigilența oamenilor sovietici care au ajutat pe cekiști în îndeplinirea sarcinilor.

În multe din orașele și satele țării noastre, înainte de a se începe rulara unor astfel de filme, au luat cuvîntul cekiști-eroi. Aceasta a ridicat și mai mult importanța educativă a festivalurilor.

Este, deci, incontestabil faptul că activitatea educativă ce se desfășoară în rîndul populației constituie un mijloc puternic de sporire a vigilenței politice. Se știe că intențiile ostile ale dușmanului pot fi depistate și curmate numai de acela care este bine călit din punct de vedere politic, devotat fără margini patriei sale socialiste, care urăște pe dușmanii ei.

CUPRINSUL

	Pag.
<i>Din partea redacției</i>	3
Avertisment lunest	5
Etapale războiului secret	11
Politica mantiei și a pumnalului	11
Scutul și spada noastră	17
Frontul războiului secret se lărgeste	26
Cloaca contemporană a serviciilor de spionaj capitaliste	42
Principalele direcții ale activității de spionaj și diversione	50
Tactica conducătorilor războiului secret	57
Garda neagră înaintază	57
În luptă este introdusă cea mai nouă tehnică	63
Sub masca străină	70
Dușmani printre prieteni	76
Lupta de idei	83
Stavila nemernicilor, bețivilor și ignoranților	93
Cauza întregului popor	101